

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 202

fjortioförsta årgången

18 juli 1998

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1540/98 av den 29 juni 1998 om fastställande av nya regler för stöd till varvsindustrin..... 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1541/98 av den 13 juli 1998 om ursprungsbevis för vissa textilprodukter enligt avdelning XI i Kombinerade nomenklaturen som övergått till fri omsättning i gemenskapen och om villkoren för godkännande av dessa ursprungsbevis 11
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 1542/98 av den 16 juli 1998 om upphörande av fiske av tunga med fartyg under belgisk flagg 15
- Kommissionens förordning (EG) nr 1543/98 av den 17 juli 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 16
- Kommissionens förordning (EG) nr 1544/98 av den 17 juli 1998 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den trettonde stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97 18
- Kommissionens förordning (EG) nr 1545/98 av den 17 juli 1998 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den etthundraåttiofemte särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90..... 20
- Kommissionens förordning (EG) nr 1546/98 av den 17 juli 1998 om fastställande för juli månad 1998 av den särskilda jordbruksomräkningskursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker..... 21

Pris: 19,50 ECU

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.
Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

* Kommissionens förordning (EG) nr 1547/98 av den 17 juli 1998 om fastställande av en interventionströskel för äpplen för regleringsåret 1998/99	23
* Kommissionens förordning (EG) nr 1548/98 av den 17 juli 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1435/97 om fastställande av i vilka medlemsstater marknadsföringskampanjer för att främja konsumtionen av druvsaft får genomföras under regleringsåret 1996/97	24
* Kommissionens förordning (EG) nr 1549/98 av den 17 juli 1998 om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 beträffande registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 ⁽¹⁾	25
* Kommissionens förordning (EG) nr 1550/98 av den 17 juli 1998 om ändring av förordning (EG) nr 2571/97 om försäljningen av smör till sänkta priser och om beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel	27
* Kommissionens förordning (EG) nr 1551/98 av den 17 juli 1998 om ändring av förordning (EG) nr 293/98 om fastställande av de avgörande faktorerna för produkter inom frukt- och grönsakssektorn, för bearbetade produkter av frukt och grönsaker och för vissa levande växter och snittblommor samt för vissa produkter som förtecknas i bilaga II till EG-fördraget	28
Kommissionens förordning (EG) nr 1552/98 av den 17 juli 1998 om undantag från förordning (EEG) nr 3887/92 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödssystem	30
* Kommissionens förordning (EG) nr 1553/98 av den 17 juli 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1556/96 om införande av ett system med importlicenser för vissa frukter och grönsaker från tredje land	31
* Kommissionens förordning (EG) nr 1554/98 av den 17 juli 1998 om fastställande av metoden för tilldelning av de extra kvantiteter som genom rådets förordning (EG) nr 1138/98 läggs till de kvantitativa gemenskapskvoter som är tillämpliga 1998 för vissa produkter med ursprung i Kina	33
* Kommissionens förordning (EG) nr 1555/98 av den 17 juli 1998 om förvaltningsbestämmelser för de kvantitativa kvoter som är tillämpliga under 1999 för vissa produkter med ursprung i Kina	34
* Kommissionens förordning (EG) nr 1556/98 av den 17 juli 1998 om införande av en preliminär utjämningstull på import av stänger av rostfritt stål med ursprung i Indien och om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 1084/98 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av stänger av rostfritt stål med ursprung i Indien	40
Kommissionens förordning (EG) nr 1557/98 av den 17 juli 1998 om att inte fullfölja det tvåhundraårige delanbuds förfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89	55

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Kommissionens förordning (EG) nr 1558/98 av den 17 juli 1998 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in under juli månad 1998 om exportlicens för nötköttsprodukter som berättigar till särskild behandling vid import till tredje land får godkännas	56
---	----

Kommissionens förordning (EG) nr 1559/98 av den 17 juli 1998 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B	57
---	----

Kommissionens förordning (EG) nr 1560/98 av den 17 juli 1998 om fastställande av exportbidrag för nötkött	58
---	----

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

98/461/EG:

- * Rådets beslut av den 13 juli 1998 om finansieringen av de fasta kostnaderna för systemet för förvaltning av tekniskt bistånd till förmån för AVS-länderna och de utomeuropeiska länderna och territorierna..... 64

Kommissionen

98/462/EG:

- * Kommissionens beslut av den 17 juli 1998 om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import till gemenskapen av tioureadioxid med ursprung i Kina [delgivet med nr K(1998) 2081] 65

Rättelser

- * Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1235/98 av den 15 juni 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 3567/92 med avseende på detaljerade föreskrifter för användning och överlåtelse av rättigheter inom sektorn för får- och getkött. (EGT L 170 av den 16.6.1998) 67

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1540/98

av den 29 juni 1998

om fastställande av nya regler för stöd till varvsindustrin

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 92.3 e, 94 och 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

Avtalet om normala konkurrensvillkor inom den kommersiella fartygsbyggnads- och reparationsindustrin, som slutits mellan Europeiska gemenskapen och vissa tredje länder inom ramen för Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) (nedan kallat OECD-avtalet) ⁽⁴⁾, har ännu inte trätt i kraft eftersom Amerikas förenta stater har underlåtit att ratificera det. Rådets förordning (EG) nr 3094/95 av den 22 december 1995 om stöd till varvsindustrin ⁽⁵⁾ har därför ännu inte trätt i kraft.

I enlighet med artikel 10 i förordning (EG) nr 3094/95 skall de relevanta bestämmelserna i rådets direktiv 90/684/EEG om stöd till varvsindustrin ⁽⁶⁾ även fortsättningsvis vara tillämpliga, så länge som OECD-avtalet inte har trätt i kraft, dock längst till och med den 31 december 1998.

⁽¹⁾ EGT C 114, 15.4.1998, s. 14.

⁽²⁾ EGT C 138, 4.5.1998.

⁽³⁾ EGT C 129, 27.4.1998, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT C 375, 30.12.1994, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 332, 30.12.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2600/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 18).

⁽⁶⁾ EGT L 380, 31.12.1990, s. 27.

En tillfredsställande balans mellan tillgång och efterfrågan på världsmarknaden för varvsindustrin har ännu inte uppnåtts helt, varför priserna förblir låga. Konkurrenstrycket på varven i gemenskapen väntas öka ytterligare eftersom den totala efterfrågan på fartyg förutspås minska efter år 2000 och den tillgängliga fartygsbyggnadskapaciteten i världen väntas fortsätta att öka.

Även om varven i gemenskapen har gjort framsteg när det gäller att öka konkurrenskraften, måste de öka produktiviteten i snabbare takt för att överbrygga klyftan till de internationella konkurrenterna, särskilt dem i Japan och Korea.

En konkurrenskraftig varvsindustri är viktig för gemenskapen och bidrar till dess ekonomiska och sociala utveckling genom att tillhandahålla en betydande marknad för en rad industrisektorer och genom att upprätthålla sysselsättningen i många regioner, av vilka en hel del redan lider av hög arbetslöshet.

Det är ännu inte möjligt att helt avskaffa stöden till denna sektor, med tanke på den svåra marknadssituationen och behovet av att uppmuntra varven till att göra nödvändiga ändringar för att öka konkurrenskraften. En stram och selektiv stödpolitik bör fortsättningsvis bedrivas för att stödja dessa ansträngningar och säkerställa rättvisa och lika konkurrensvillkor inom gemenskapen. En sådan politik utgör det lämpligaste tillvägagångssättet för att säkerställa att tillräcklig verksamhetsnivå vid de europeiska varven upprätthålls och att en effektiv och konkurrenskraftig varvsindustri i Europa därigenom fortlever.

Gemenskapens stödpolitik för varvssektorn har bibehållits i stort sett oförändrad sedan 1987. Målen för denna politik har i allmänhet uppnåtts, men den behöver ändras för att man bättre skall kunna möta de utmaningar varvsindustrin står inför.

Det är framför allt driftsstödet som inte är det mest kostnadseffektiva sättet att uppmuntra den europeiska varvsin-

dustrin till att öka sin konkurrenskraft. Driftsstödet bör således avskaffas i etapper och inriktningen vändas mer mot andra stödformer, exempelvis investeringsstöd för innovationer, för att främja de nödvändiga förbättringarna av konkurrenskraften.

Driftsstödet kommer därför att upphöra den 31 december 2000.

Driftsstöd i form av utvecklingsbistånd till utvecklingsländer bör fortsätta, dock på strängare villkor.

Tydligare åtskillnad behövs mellan investeringsstöd och omstruktureringsstöd. Omstruktureringsstöd bör beviljas endast i undantagsfall och vara underkastat stränga regler, till exempel genom tillämpning av principen om att ett stöd beviljas endast en gång, krav på faktiska kapacitetsminskningar som motprestation för stödet och strängare kontrollförfaranden. Investeringsstöd bör tillåtas endast för att öka produktiviteten i befintliga anläggningar i befintliga varv i områden som är berättigade att erhålla regionalt investeringsstöd, dock med vissa begränsningar när det gäller stödnivåerna för att minimera eventuell snedvridning av konkurrensen.

Investeringsstöd för innovationer bör tillåtas under förutsättning att det är avsett för verkligt innovativa projekt som kommer att öka konkurrenskraften. Stöd till forskning och utveckling och stöd till miljöskydd bör också tillåtas så att varvsindustrin inte fräntas dessa stödmöjligheter, som är tillgängliga för övriga industrisektorer. Det bör även fortsättningsvis vara tillåtet med nedläggningsstöd för att underlätta strukturanpassning.

Även om det föreslås att ombyggnad av fartyg i viss utsträckning skall fortsätta att behandlas på samma sätt som nybyggnad av fartyg, bör stöd till sektorn för fartygsreparation fortsätta att vara förbjudet med undantag av omstrukturering, nedläggning, investeringar enligt regionala stödordningar, innovation, forskning och utveckling samt miljöskydd.

En noggrann och öppen kontroll är nödvändig om stödpolitiken skall vara effektiv.

Kommissioner skall regelbundet överlämna en rapport till rådet om marknadssituationer och avgöra om de europeiska varven utsätts för illojal konkurrens. Om det fastställs att industrin lider skada genom illojal konkurrens skall kommissionen, vid behov, föreslå rådet åtgärder för att bemöta detta problem.

Den första av dessa rapporter skall överlämnas till rådet senast den 31 december 1999.

Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte tillämpningen av de eventuella ändringar som är nödvändiga för att uppfylla gemenskapens internationella förpliktelser angående statligt stöd till varvsindustrin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

DEFINITIONER OCH STÖD

Artikel 1

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *havsgående handelsfartyg med automatisk framdrivning*:
- fartyg på minst 100 bruttoton som skall användas för person- och/eller varutransporter,
 - fartyg på minst 100 bruttoton som skall användas för att utföra specialtjänster (t.ex. muddringsmaskiner och isbrytare),
 - bogserbåtar på 365 kW eller mer,
 - fiskefartyg på minst 100 bruttoton som skall användas för export utanför gemenskapen,
 - skrov under slutarbete till ovannämnda fartyg, som inte är färdiga men flytande och rörliga.

Med havsgående fartyg med automatisk framdrivning avses varje fartyg som genom sitt system med framdrivning och styrning har alla kännetecken på segelbarhet på öppet hav.

Militära fartyg (dvs. fartyg som genom sina grundläggande strukturella egenskaper och förmåga är uteslutande avsedda för militära ändamål, t.ex. krigsfartyg och andra fartyg för offensiva eller defensiva insatser) och utförda ändringar på eller tillbyggnader till andra fartyg för uteslutande militära ändamål undantas under förutsättning att de åtgärder eller förfaringsätt som tillämpas för dessa fartyg, på dessa ändringar eller tillägg inte utgör förtäckta åtgärder för nybyggnad av handelsfartyg, vilka åtgärder är oförenliga med denna förordning.

- b) *nybyggnad av fartyg*: byggandet inom gemenskapen av havsgående handelsfartyg med automatisk framdrivning.
- c) *reparation av fartyg*: reparation eller återställande i gott skick inom gemenskapen av havsgående handelsfartyg med automatisk framdrivning.
- d) *ombyggnad av fartyg*: ombyggnad inom gemenskapen av havsgående handelsfartyg med automatisk framdrivning på minst 1 000 bruttoton i den mån de utförda arbetena medför en genomgripande ändring av lastplanen, skrovet, framdrivningssystemet eller passagerarutrymmet.
- e) *stöd*: statligt stöd enligt artiklarna 92 och 93 i fördraget. Detta begrepp täcker inte endast som beviljas av staten själv utan även stöd som beviljas av regionala

eller lokala myndigheter eller av andra offentliga organ samt eventuella stödelement i medlemsstaternas direkta eller indirekta finansieringsåtgärder till företag som utför nybyggnad, reparation eller ombyggnad av fartyg, vilket stöd inte kan betraktas som verkligt framskaffande av riskkapital enligt normal investeringspraxis i en marknadsekonomi.

- f) *kontraktsvärdet före stöd*: det pris som fastställs i kontraktet plus varje stöd som beviljas direkt till varvet.
- g) *anknuten enhet*: varje fysisk eller juridisk person som
- äger eller kontrollerar ett företag verksamt på området för nybyggnad av fartyg, reparation av fartyg eller ombyggnad av fartyg, eller
 - ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, genom aktieinnehav eller på annat sätt, av ett företag verksamt på området för nybyggnad av fartyg, reparation av fartyg eller ombyggnad av fartyg.

Det skall antas föreligga en kontrollsituation när en person eller ett företag verksamt på området för nybyggnad, reparation av fartyg eller ombyggnad av fartyg innehar eller kontrollerar intressen på mer än 25 % i den andra parten eller tvärtom.

Artikel 2

Stöd

1. Särskilt stöd beviljat direkt eller indirekt för nybyggnad, reparation av fartyg och ombyggnad av fartyg och som finansieras av medlemsstaterna eller av deras regionala eller lokala myndigheter eller med statliga medel, under vilka former det vara må, skall betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden endast om det överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning. Denna bestämmelse är inte tillämplig endast på stöd som beviljas företag som utövar sådan verksamhet utan även på anknutna enheter.

2. Med indirekt beviljat stöd avses i denna förordning alla former av stöd till fartygsägare eller tredje man vilka är tillgängliga som stöd för nybyggnad eller ombyggnad av fartyg såsom kreditfaciliteter, garantier och skattelättnader. Vad skattelättnader beträffar skall dessa bestämmelser inte påverka tillämpningen av Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till sjötransport⁽¹⁾, särskilt punkt 3.1 i dessa, ej heller eventuella ändringar av dessa riktlinjer.

3. Till det stöd som beviljats i enlighet med denna förordning får inte knytas villkor som innebär särskiljande behandling av varor med ursprung i andra medlemsstater. I synnerhet får inte stöd som en medlemsstat beviljat sina fartygsägare eller tredje man i den staten för nybyggnad av

fartyg eller ombyggnad av fartyg snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen mellan skeppsvarv i medlemsstaten och skeppsvarv i andra medlemsstater när beställningar tecknas.

KAPITEL II

DRIFTSSTÖD

Artikel 3

Kontraktsbaserat driftsstöd

1. Till och med den 31 december 2000 kan produktionsstöd till kontrakt för nybyggnad av fartyg och ombyggnad av fartyg, men inte reparation av fartyg, betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att det sammanlagda beloppet av alla former av stöd som beviljats till stöd för ett enskilt kontrakt (inbegripet subventionsekvivalenten för allt stöd som beviljats fartygsägaren eller tredje man) inte i subventionsekvivalenter överstiger ett gemensamt stödtak uttryckt i procent av kontraktsvärdet före stödet. För fartygsbyggnadskontrakt med ett kontraktsvärde före stödet på mer än 10 miljoner ecu skall taket vara 9 %. I samtliga övriga fall skall taket vara 4,5 %.

2. Det stödtak som är tillämpligt på ett kontrakt skall vara det som gäller den dag då det slutliga kontraktet undertecknas.

Det föregående stycket gäller dock inte för fartyg som levereras senare än tre år efter den dag då det slutliga kontraktet undertecknades. I sådana fall skall det tak som är tillämpligt på kontraktet vara det som gällde tre år före den dag då fartyget levererades. Kommissionen kan dock bevilja en förlängning av den tre år långa leveransfristen när detta anses berättigat på grund av det berörda fartygsbyggnadsprojektets komplicerade tekniska karaktär eller på grund av förseningar till följd av oväntade och betydande, berättigade avbrott som inverkar på ett varvs arbetsprogram på grund av exceptionella yttre omständigheter som företaget inte kan förutse.

3. Beviljandet av stöd i enskilda fall genom tillämpning av en godkänd stödordning skall inte kräva förhandsanmälan till, eller bemyndigande av, kommissionen.

När det föreligger konkurrens mellan olika medlemsstater om ett visst kontrakt skall kommissionen emellertid, på begäran av en medlemsstat, kräva förhandsanmälan av de relevanta stödförslagen. I sådana fall skall kommissionen fatta ett beslut inom 30 dagar efter anmälan. Sådana stödförslag får inte genomföras utan kommissionens tillstånd. Genom sitt beslut i sådana ärenden skall kommissionen säkerställa att det planerade stödet inte påverkar handelsvillkoren i en omfattning som står i strid med gemensamma intressen.

⁽¹⁾ EGT C 205, 5.7.1997, s. 5.

4. Stöd i form av statsstödda kreditgarantier som beviljats nationella och icke-nationella fartygsägare eller tredje man för nybyggnad eller ombyggnad av fartyg kan betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden och skall inte räknas in under taket om det uppfyller villkoren i OECD-rådets resolution av den 3 augusti 1981 (OECD-överenskommelsen om exportkrediter för fartyg) eller något annat avtal som ändrar eller ersätter denna överenskommelse.

5. Stöd för nybyggnad av fartyg och ombyggnad av fartyg som beviljats i form av utvecklingsbistånd till ett utvecklingsland skall inte omfattas av stödtaket. Stödet kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden om det uppfyller de villkor som OECD:s arbetsgrupp 6 fastställde genom sitt avtal om tolkningen av artiklarna 6–8 i OECD-överenskommelsen om exportkrediter för fartyg eller om det är i överensstämmelse med senare kompletteringar till eller ändringar i den nämnda överenskommelsen.

Kommissionen skall ges förhandsanmälan om ett sådant förslag om enskilt stöd. Den skall kontrollera den särskilda utvecklingsaspekten i samband med det föreslagna stödet och försäkra sig om att det omfattas av den överenskommelse som avses i det första stycket och om att erbjudandet om utvecklingsbistånd är öppet för anbud från olika varv.

KAPITEL III

NEDLÄGGNINGSTÖD OCH OMSTRUKTURERINGSSTÖD

Artikel 4

Nedläggningsstöd

1. Stöd för att täcka de normala kostnader som följer av en fullständig eller delvis nedläggning av varv som utför nybyggnad, reparation eller ombyggnad av fartyg kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden om det medför en faktisk och definitiv kapacitetsminskning.

2. De kostnader som berättigar till sådant stöd är

- vederlag till arbetstagare som friställs eller förtidspensioneras,
- kostnader i samband med rådgivning till arbetstagare som friställs eller förtidspensioneras, eller är på väg att friställas eller förtidspensioneras, inbegripet skeppsvarvets betalningar för att underlätta upprättandet av små företag som är oberoende av skeppsvarvet i fråga och vars verksamhet inte i första hand är nybyggnad, reparation eller ombyggnad av fartyg,

— ersättning till arbetstagare för omskolning,

— utgifter för omläggning av varvet, dess byggnader, anläggningar och infrastruktur för annan användning än den som anges i artikel 1 b, 1 c och 1 d.

3. I fråga om företag som helt och hållet upphör med nybyggnads-, ombyggnads- och reparationsverksamheten kan dessutom följande åtgärder betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden:

— Stöd som inte överstiger det högre av de två följande värdena, sådana de fastställs i en rapport från oberoende konsulter: det bokförda restvärdet av varvets anläggningar, ej inbegripet den del som utgörs av varje uppskrivning som har skett sedan den 1 januari 1991 och som överstiger den nationella inflationsnivån, eller det diskonterade värdet av bidragen till fasta kostnader föranledda av anläggningarna under en treårsperiod (från vilket dras det stödmottagande företags fördelar av att anläggningarna läggs ned).

— Stöd av typen lån eller lånegarantier för rörelsekapital som behövs för att göra det möjligt för företaget att slutföra påbörjade arbeten under förutsättning att stödet begränsas till det minimum som krävs och att en betydande del av arbetet redan har utförts.

4. Stödets storlek och intensitet skall vara berättigade utifrån de ifrågavarande nedläggningarnas omfång, med hänsyn till de strukturella problemen i den berörda regionen och, vad gäller omvandling till annan industriverksamhet, till den gemenskapslagstiftning och de gemenskapsregler som är tillämpliga på de nya verksamheterna.

5. För att fastställa att de understödda nedläggningarna är definitiva skall den berörda medlemsstaten säkerställa att de nedlagda anläggningarna för nybyggnad, ombyggnad och reparation av fartyg förblir nedlagda i minst tio år.

Artikel 5

Omstruktureringsstöd

1. Stöd för att rädda och omstrukturera företag i svårigheter, inbegripet kapitaltillskott, avskrivning av skulder, subventionerade lån, förlustkompensationer och garantier, kan undantagsvis betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att det följer gemenskapsriktlinjerna om statligt stöd för att rädda och omstrukturera företag i svårigheter⁽¹⁾.

I samband med omstrukturering skall dessutom följande särskilda villkor uppfyllas:

⁽¹⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

- Företaget har inte beviljats sådant stöd enligt förordning (EG) nr 1013/97 (¹).
- Stödet är ett engångsstöd med tydliga och entydiga åtaganden från den berörda medlemsstatens sida om att inget ytterligare stöd kommer att beviljas företaget eller dess rättsinnehavare i framtiden.
- Det berörda företags kapacitetsminskning beträffande nybyggnad, reparation eller ombyggnad av fartyg är faktisk och definitiv och står i proportion till nivån på det ifrågavarande stödet (i det avseendet är den faktiska produktionsnivån under de föregående fem åren den avgörande faktorn för den kapacitetsminskning som krävs).
- Det nedlagda varvet har regelbundet använts till nybyggnad, reparation eller ombyggnad av fartyg fram till dagen för anmälan av det särskilda stödet i enlighet med artikel 10.
- Det nedlagda varvet måste förbli nedlagt vad gäller nybyggnad, reparation och ombyggnad av fartyg i minst tio år från den dag då kommissionen godkände stödet.
- Om det nedlagda varvet öppnas på nytt för alternativa ändamål, måste dessa vara fristående från skeppsvarvet i fråga och verksamheten får inte i första hand vara inriktad på nybyggnad, reparation eller ombyggnad av fartyg.
- Den berörda medlemsstaten måste samtycka till att samarbeta till fullo beträffande alla kontrollarrangemang som kommissionen fastställer, inbegripet inspektioner på platsen, i förekommande fall utförda av utomstående experter.

2. Vid bedömningen av produktionens regelbundenhet och den ifrågavarande kapacitetsminskningen skall kommissionen grunda sitt beslut inte endast på den teoretiska kapaciteten hos företags varv, utan också på den faktiska produktionsnivån under de föregående fem åren. Det kommer inte att tas hänsyn till kapacitetsminskningar i andra företag i samma medlemsstat, om inte kapacitetsminskningarna i det stödmottagande företaget är omöjliga utan att omstruktureringens planens genomförbarhet undergrävs.

3. Kommissionen skall innan den fattar beslut begära medlemsstaternas synpunkter i alla ärenden där stödet överstiger 10 miljoner ecu.

4. I sådana fall där omstruktureringen tar flera år och innefattar stora stödbelopp, får kommissionen kräva att stödet betalas ut i delbelopp som skall förhandsanmälans och godkännas av kommissionen.

(¹) EGT L 148, 6.6.1997, s. 1.

KAPITEL IV

ÖVRIGA ÅTGÄRDER

Artikel 6

Investeringsstöd för innovationer

Stöd som beviljats för innovation vid befintliga varv som utför nybyggnad, reparation och ombyggnad av fartyg kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden upp till en högsta stödintensitet på 10 % brutto, under förutsättning att stödet är kopplat till den industriella tillämpningen av innovativa produkter och processer som faktiskt och i väsentlig utsträckning är nya, dvs. inte för närvarande används kommersiellt av andra operatörer inom sektorn i gemenskapen och som innebär en risk för tekniskt eller industriellt misslyckande, under förutsättning att

- stödet endast omfattar stöd för de utgifter för investeringar och konstruktionsverksamhet som är direkt och uteslutande förknippat med den innovativa delen av projektet,
- stödets storlek och intensitet begränsas till det minimum som krävs med beaktande av riskerna i samband med projektet.

Artikel 7

Regionalt investeringsstöd

Stöd som beviljats för investeringar för att förbättra eller modernisera befintliga varv och som inte är kopplat till en finansiell omstrukturering av varvet/varven i fråga i syfte att öka produktiviteten i befintliga anläggningar kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att

- stödets intensitet inte överstiger 22,5 % i de regioner som uppfyller kriterierna för undantag enligt artikel 92.3 a i fördraget och som överensstämmer med den karta som kommissionen godkänt för varje medlemsstat för beviljande av regionalstöd,
- stödets intensitet inte överstiger 12,5 % eller det tillämpliga taket för regionalstöd, beroende på vilket som är lägst, i de regioner som uppfyller kriterierna för undantag enligt artikel 92.3 c i fördraget och som överensstämmer med den karta som kommissionen godkänt för varje medlemsstat för beviljande av regionalstöd,
- stödet omfattar endast stödberättigade utgifter så som dessa definieras i de tillämpliga gemenskapsriktlinjerna för regionalstöd.

*Artikel 8***Forskning och utveckling**

Stöd som beviljats för att betala kostnaden för forsknings- och utvecklingsprojekt för företag som utför nybyggnad, reparation eller ombyggnad av fartyg kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden om det följer de regler som fastställs i gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling ⁽¹⁾, eller i bestämmelser som ersätter dessa.

*Artikel 9***Miljöskydd**

Stöd som beviljas för att betala kostnaden för miljöskydd för företag som utför nybyggnad, reparation eller ombyggnad av fartyg kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden om det följer de regler som fastställs i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd ⁽²⁾, eller i bestämmelser som ersätter dessa.

KAPITEL V

ÖVERVAKNINGSFÖRFARANDE OCH IKRAFTTRÄDANDE*Artikel 10***Anmälan**

1. Stöd till företag som utför nybyggnad, reparation och ombyggnad av fartyg och vilket stöd omfattas av denna förordning är, förutom bestämmelserna i artikel 93 i fördraget, även underkastat de särskilda anmälningsbestämmelser som anges i punkt 2.

2. Medlemsstaterna skall på förhand anmäla följande åtgärder till kommissionen, vilka måste ha blivit godkända av kommissionen innan de får genomföras:

- a) Nya såväl som befintliga stödprogram samt ändringar i ett befintligt stödprogram som omfattas av denna förordning.
- b) Beslut om att tillämpa en allmänt tillämplig stödordning, inbegripet allmänt tillämpliga regionala stödordningar, på de företag som omfattas av denna förordning, för att bekräfta förenligheten med artikel 92 i fördraget, framför allt i ärenden som avses i artiklarna 6, 7, 8

och 9 om inte stödet underskrider tröskelvärdet 100 000 ecu för stöd av mindre betydelse under en treårsperiod.

- c) Varje särskild tillämpning av stödordningar i följande fall:
 - i) Fall enligt artikel 3.3 andra stycket och 3.5, artikel 4 och artikel 5.
 - ii) Om kommissionen särskilt har föreskrivit om detta i sitt godkännande av den berörda stödordningen.

*Artikel 11***Övervakning av tillämpningen av stödregler**

1. För att kommissionen skall kunna övervaka tillämpningen av stödreglerna i kapitlen II–IV skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna följande:

- a) Månadsrapporter om varje enskilt ny- eller ombyggnadskontrakt före utgången av den tredje månad som följer på undertecknandet av varje kontrakt, enligt schema 1 i bilagan.
- b) Rapporter om varje enskilt ny- eller ombyggnadskontrakt som slutförts, inbegripet de kontrakt som undertecknats före denna förordnings ikraftträdande, före utgången av den månad som följer på slutförandet, enligt schema 1 i bilagan.
- c) Om kommissionen så begär, årsrapporter som skall läggas fram till den 1 mars året efter det ifrågavarande året med noggranna uppgifter om det totala stöd som beviljats de enskilda nationella skeppsvarven under det föregående kalenderåret, enligt schema 2 i bilagan.
- d) För skeppsvarv som kan bygga handelsfartyg på mer än 5 000 bruttoton, årsrapporter som skall läggas fram senast två månader efter det att den årliga bolagsstämman har godkänt skeppsvarvets årsredovisning med offentligt tillgängliga upplysningar om kapacitetsutvecklingen och ägarförhållandet, enligt schema 3 i bilagan. Sådana rapporter skall läggas fram vartannat år sedan den första årsrapporten lagts fram såvida inte kommissionen beslutar att begära rapporter varje år.
- e) För skeppsvarv som har mottagit omstruktureringsstöd enligt artikel 5, kvartalsrapporter om uppfyllandet av målen med omstruktureringen, inbegripet utbetalning och användning av stödet, investeringar, produktivitetresultat, minskning av antalet anställda och lönsamhet.
- f) För skeppsvarv som har kontrakt för vilka stöd har beviljats i form av utvecklingsbistånd, sådana upplysningar som kommissionen kan kräva för att kunna säkerställa att villkoren i artikel 3.5 följs.

⁽¹⁾ EGT C 45, 17.2.1996, s. 5.

⁽²⁾ EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

2. För skeppsvarv som är verksamma inom både kommersiell och militär nybyggnad, reparation eller ombyggnad av fartyg, skall de rapporter som avses i punkt 1 d åtföljas av ett intyg från den revisor som utför den lagstadgade revisionen avseende omkostnadernas fördelning mellan dessa båda områden. Dessutom skall separata uppgifter lämnas om omsättningen för den kommersiella och den militära verksamheten.

3. På grundval av information som kommissionen mottagit i enlighet med artikel 10 och punkt 1 i denna artikel skall den lägga fram en övergripande årsrapport som skall utgöra underlag för överläggningar med nationella experter och rådet. Rapporten skall också överlämnas till Europaparlamentet för information. Separata halvårsrapporter kommer att utarbetas i fall som rör omstruktureringsstöd.

4. Om en medlemsstat inte fullgör sin rapporterings-skyldighet enligt punkt 1 till fullo får kommissionen efter samråd och efter att i god tid ha förvarnat kräva att denna medlemsstat inställer utbetalningen av sådant kvarstående stöd som redan godkänts till dess att kommissionen vederbörligen har mottagit samtliga rapporter.

Om en medlemsstat avlägger en rapport i rätt tid enligt punkt 1, men rapporten är ofullständig, och om denna medlemsstat i samband med rapporten anger vilka varv som inte har fullgjort sin rapporteringsskyldighet, skall

kommissionen inskränka sina eventuella krav på inställande av kvarstående stödutbetalningar till att gälla endast sådana varv.

Artikel 12

Rapport från kommissionen

Kommissionen skall regelbundet förelägga rådet en rapport om situationen på marknaden och bedöma om europeiska varv påverkas av konkurrenshämmande förfaranden. Om det fastställs att industrin lider skada på grund av konkurrenshämmande förfaranden av något slag skall kommissionen när så är lämpligt föreslå rådet åtgärder för att komma till rätta med problemet.

Den första rapporten skall föreläggas rådet senast den 31 december 1999.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Den skall tillämpas till och med den 31 december 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 29 juni 1998.

På rådets vägnar

R. COOK

Ordförande

BILAGA

Schema 1

RAPPORT OM BESTÄLLNING/FÄRDIGSTÄLLANDE AV HANDELSFARTYG

(Stryk det som ej är tillämpligt)

Del 1: Närmare upplysningar om kontraktet

1. Nybyggnad/Ombyggnad		
2. Företag	3. Varv	4. Varvsnummer
5. Registrerad ägare (namn och nationalitet)		
6. Egentlig ägare (namn och nationalitet)		
7. Fartygets registreringsland		
8. Kontraktet undertecknat den	9. Färdigställt/levererat den	

Del 3: Finansieringsbestämmelser

	Valuta	ECU (gällande kurs)	% av kontraktspriset
14. Kontraktspris 15. Eventuell förväntad förlust 16. Kontraktsrelaterat stöd A. Till varvet: a) bidrag b) kreditfaciliteter c) särskild skattebefrielse d) annat stöd B. Till kunden eller den slutliga ägaren: a) bidrag b) kreditfaciliteter c) garantier d) skattebefrielse e) annat stöd 17. Datum för stödets beviljande			

Del 2: Fartygsspecifikationer

10. Fartygstyp (enligt OECD-kategori)	
11. Dödvikt.....	
12. Bruttotonnage (bt)	13. Kompenserat bruttotonnage (kbt)
.....	

Kontaktperson:

..... Datum:.....

Befattning:.....

Namnteckning:.....

Schema 2

RAPPORT OM FINANSIELLT STÖD TILL FÖRETAGEN

Företagets namn

Del 1: Offentligt stöd

Driftsstöd	1. Kontraktsvärde 2. Kostnader/förluster	Mottaget direkt stöd	Indirekt stöd	Rättslig grund (inbegripet datum för kommissionens godkännande)
1. Kontraktsstöd: a) för kontrakt som ingåtts före den 1 januari det ifrågavarande året b) för kontrakt som ingåtts efter den 1 januari det ifrågavarande året — för utvecklingsbistånd till utvecklingsländer — för kontrakt enligt artikel 3.3				
2. Investeringar 3. Socialt stöd 4. Andra direkta kostnader vid nedläggning 5. Kostnader/inkomster vid avyttring av tillgångar 6. Kostnader för räddning och omstrukturering 7. Forsknings- och utvecklingskostnader 8. Miljöskydd 9. Andra kostnader	Kostnader (*)		Mottaget stöd	Rättslig grund (inbegripet datum för kommissionens godkännande)

(*) Inbegripet för 3, uppgifter om antal berörda arbetstagare.

Kontaktperson: Datum:
Befattning: Namnteckning:

Del 2: Omsättning och vinst/(förlust) (fylls i av samtliga företag som har mottagit direkt produktionsstöd)

	Senaste år	Föregående år
10. Omsättning		
11. varav för ny- och ombyggnad av handelsfartyg a) för kontrakt som har ingåtts före den 1 januari det ifrågavarande året b) för kontrakt som ingåtts efter den 1 januari det ifrågavarande året varav — för utvecklingsbistånd till utvecklingsländer		
12. Förlust (eventuell)		
13. varav för ny- och ombyggnad av handelsfartyg a) för förlust från kontrakt b) för ändringar i reserverna c) för omstrukturingsutgifter		

Del 3: Cashflow (fylls i av företag som har angivit förlust i punkt 12 och har mottagit offentliga medel)

	Senaste år	Föregående år
Utgifter		
14. Driftskostnader före avskrivningar		
15. Investeringsutgifter		
16. Andra utgifter		
17. Andra ändringar i driftskapitalet		
Kapitalkällor		
18. Eget kapitalinnehav a) från offentliga aktieägare b) från privata aktieägare		
19. Lån och ianspråkta krediter a) offentliga a') varav kontraktsskuld b) privata b') varav med statlig garanti		

Schema 3

**RAPPORT OM VARV MED KAPACITET ATT BYGGA HANDELSFARTYG PÅ MER
ÄN 5 000 BT**

1. Företagets namn (.....)
 2. Total tillgänglig kapacitet (.....) (kbt)
 3. Uppgifter om docka/förtöjningsplats

Docka eller förtöjningsplats	Fartygens maximala tonnage (bt)
(.....)	(.....)
(.....)	(.....)
(.....)	(.....)
 4. Beskrivning av varje projekt att utöka eller minska kapaciteten.
 5. Produktion (uttryckt i kbt) för året och produktionsnivå under de fyra föregående åren.
 6. Ägarstruktur (kapitalstruktur, direkt och indirekt offentlig ägarandel i procent).
 7. Ekonomisk redogörelse (balansräkning, resultaträkning inbegripet, om möjligt, särskilda redogörelser för holdingsbolagens fartygsbyggnad).
 8. Överföring av offentliga medel (inbegripet lönegarantier, kapitalskott genom utgivande av obligationer etc.).
 9. Undantag från finansiella eller andra skyldigheter (inbegripet skatteförmåner etc.).
 10. Kapitaltillskott (inbegripet tillskott av eget kapital, indragning av kapital, utdelningar, lån och återbetalningar av lån etc.).
 11. Avskrivning av skulder.
 12. Överföring av förluster.
-

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1541/98

av den 13 juli 1998

om ursprungsbevis för vissa textilprodukter enligt avdelning XI i Kombinerade nomenklaturen som övergått till fri omsättning i gemenskapen och om villkoren för godkännande av dessa ursprungsbevis

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

I rådets förordning (EEG) nr 616/78 av den 20 mars 1978 om ursprungsbevis för vissa textilvaror enligt kapitel 51 och 53–62 i Gemensamma tulltaxan som importeras till gemenskapen, samt om villkoren för godkännande av dessa bevis⁽¹⁾, har rådet genom ett system för kontroll av ursprung enligt vilket där krävs ett ursprungsintyg för vissa textilprodukter och en förklaring om ursprung på fakturan för övriga textilprodukter fastställt villkor för att förhindra missbruk och snedvridning av handeln som kan medföra att ordningarna för vissa textilprodukter inte tillämpas på ett korrekt sätt.

Sedan förordning (EEG) nr 616/78 antogs har förändringar ägt rum på vissa tull- och textilområden. De textilprodukter som berörs är de som omfattas av avdelning XI i Kombinerade nomenklaturen och är klassificerade i enlighet med bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 3030/93 av den 12 oktober 1993 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land⁽²⁾.

De bestämmelser om ömsesidigt bistånd och administrativt samarbete som anges i artikel 4, 4a och 4b i förordning (EEG) nr 616/78 omfattas redan av rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen⁽³⁾.

För tydlighetens skull är det lämpligt att göra en omarbetning av förordning (EEG) nr 616/78.

I syfte att säkerställa en effektiv förvaltning av de åtgärder som anges i denna förordning är det lämpligt att förvaltningen handhas av tullkodexkommittén.

⁽¹⁾ EGT L 84, 31.3.1978, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EEG) nr 3626/83. (EGT L 360, 23.12.1983, s. 5.)

⁽²⁾ EGT L 275, 8.11.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 339/98. (EGT L 45, 16.2.1998, s. 1.)

⁽³⁾ EGT L 82, 22.3.1997, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De textilprodukter som omfattas av avdelning XI i Kombinerade nomenklaturen som anges i bilaga I till förordning (EEG) nr 3030/93, får övergå till fri omsättning i gemenskapen under förutsättning att det föreligger bevis för deras ursprung i någon av de former och enligt de villkor som anges i denna förordning.

2. De ursprungsbevis som avses i punkt 1 skall inte krävas för varor som åtföljs av ett ursprungsintyg som motsvarar förlagorna och uppfyller de villkor som fastställts med avseende på tillämpningen av bilaterala avtal, protokoll eller andra bilaterala textila arrangemang.

3. Bestämmelserna i denna förordning är inte tillämpliga på icke-kommersiell import.

Artikel 2

De produkter som anges i grupp I A, I B, II A och II B i bilaga 1 till förordning (EEG) nr 3030/93 skall åtföljas av ett ursprungsintyg som uppfyller villkoren i artikel 47 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁴⁾.

Dessa ursprungsintyg får endast godkännas om produkterna i fråga uppfyller de kriterier för ursprungsbestämning som anges i gemenskapslagstiftningen på området.

Artikel 3

1. Andra produkter än de som anges i artikel 2 skall åtföljas av en förklaring av exportören eller leverantören på fakturan eller, i avsaknad av en faktura, på ett annat kommersiellt dokument avseende produkterna, som intygar att de berörda produkterna har sitt ursprung i det tredje land där förklaringen är upprättad och att produkterna uppfyller de kriterier för ursprungsbestämning som anges i gemenskapslagstiftningen. Texten i denna förklaring skall motsvara den förlaga som återges i bilaga I.

⁽⁴⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1427/97 (EGT L 196, 24.7.1997, s. 31).

Utan hinder av första stycket kan ett ursprungsintyg utfärdas för dessa produkter enligt de villkor som anges i artikel 47 i förordning (EEG) nr 2454/93.

2. Om det finns välgrundade tvivel kan de behöriga myndigheterna i gemenskapen, trots att den förklaring om ursprung som avses i punkt 1 uppvisas, kräva kompletterande bevis i syfte att säkerställa att förklaringen om ursprung uppfyller de kriterier för ursprungsbestämning som anges i gemenskapslagstiftningen.

3. När medlemsstaterna konstaterar betydande missbruk eller oegentligheter i samband med användandet av förklaringen om ursprung skall de underrätta kommissionen.

På begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen kan, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 249 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽¹⁾ kan uppvisandet av ett ursprungsintyg krävas för de produkter och länder som berörs av missbruk eller oegentligheter.

Artikel 4

Enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 249 i förordning (EEG) nr 2913/92 kan undantag göras från skyldigheten att visa upp ett av de bevis om ursprung som avses i artiklarna 2 och 3 för textil- och beklädnadsprodukter som inte omfattas av gemenskapens särskilda handelspolitiska åtgärder.

I de bestämmelser där undantagen från skyldigheten att uppvisa ursprungsintyg enligt artikel 2 fastställs, skall anges bl.a. om en förklaring om ursprung enligt artikel 3 skall uppvisas för dessa produkter eller inte.

Artikel 5

Varucertifikat EUR.1, EUR.2-formulär, ursprungsintyg formulär A och förklaringar på fakturan som utfärdats i syfte att erhålla förmånsbehandling i tullhänseende skall godtas i stället för de ursprungsbevis som avses i artiklarna 2 och 3.

Artikel 6

1. Varje varusändning måste åtföljas av ett ursprungsintyg eller en förklaring på fakturan.

2. Medlemsstaterna kan godkänna ett ursprungsintyg som omfattar mer än en varusändning under förutsättning att produkterna tydligt går att identifiera på ursprungsintyget och att de sammanlagda mängderna i fråga inte

överstiger de mängder som är angivna på ursprungsintyget.

Artikel 7

När kriterier för bestämmande av olika ursprung anges för produkter som omfattas av samma KN-nummer eller kategorier som anges i bilaga I till förordning (EEG) nr 3030/93 skall ursprungsintyg och förklaringar om ursprung innehålla en varubeskrivning som är tillräckligt detaljerad för att det skall vara möjligt att avgöra enligt vilka kriterier intyget eller förklaringen har utfärdats.

Artikel 8

1. Ursprungsintygen och förklaringarna på fakturorna skall utfärdas i varornas ursprungsland.

2. I det fall varorna inte importeras direkt från ursprungslandet utan kommer via ett annat land skall ursprungsintyg utfärdade i det senare landet godkännas under förutsättning att det vid en kontroll framgår att dessa intyg är utfärdade på samma grunder som de intyg som är utfärdade i ursprungslandet.

3. Punkt 2 skall inte gälla om kvantitativa begränsningar har fastställts eller överenskommits för de berörda produkterna i förhållande till ursprungslandet.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall lämna kommissionen alla relevanta upplysningar avseende tillämpningen av denna förordning.

Kommissionen skall lämna dessa upplysningar till de andra medlemsstaterna.

Bestämmelserna i förordning (EG) nr 515/97 skall tillämpas.

Artikel 10

Tillämpningsföreskrifter för denna förordning skall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 249 i förordning (EEG) nr 2913/92.

Artikel 11

Rådets förordning (EEG) nr 616/78 skall upphävas.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall förstås som hänvisningar till denna förordning och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 82/97 (EGT L 17, 21.1.1997, s. 1).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 1998.

På rådets vägnar

W. SCHÜSSEL

Ordförande

*BILAGA I***FÖRKLARING AV EXPORTÖREN ELLER LEVERANTÖREN PÅ FAKTURAN ELLER, I AVSAKNAD AV FAKTURA, PÅ ETT ANNAT KOMMERSIELLT DOKUMENT****Förklaring om ursprung**

Exportören/leverantören ⁽¹⁾ av de produkter som avses i denna faktura/detta dokument ⁽¹⁾ förklarar att, om inte annat anges, dessa produkter har sitt ursprung i ⁽²⁾ enligt gällande gemenskapslagstiftning.

Utfärdad i, den

.....

.....

(Exportörens/leverantörens namn och adress ⁽¹⁾ — behörig persons
handskrivna namnteckning)

*BILAGA II***JÄMFÖRELSETABELL**

Förordning (EEG) nr 616/78	Förordning (EG) nr 1541/98
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	—
Artikel 4a	—
Artikel 4b	—
Artikel 5	Artikel 2, andra stycket och artikel 3.1
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 5, artikel 1.2—1.3
Artikel 9	—
Artikel 10	—

⁽¹⁾ Välj tillämpligt alternativ.

⁽²⁾ Ange det ursprungsland där förklaringen är upprättad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1542/98
av den 16 juli 1998
om upphörande av fiske av tunga med fartyg under belgisk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskepolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2635/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

I rådets förordning (EG) nr 45/98 av den 19 december 1997 om fastställande, för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd, av totala tillåtna fångstmängder för år 1998 och av vissa villkor för fångsten ⁽³⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 783/98 ⁽⁴⁾, föreskrivs kvoterna för tunga för 1998.

För att säkerställa att bestämmelserna följs vad gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, måste kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.

Enligt de uppgifter som kommissionen mottagit har de fångster av tunga i farvattnen i ICES-område VIII a och b som gjorts av fartyg under belgisk flagg eller som är registrerade i Belgien uppnått den kvot som de tilldelats

för 1998. Belgien har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 5 juli 1998. Det är därför lämpligt att stå fast vid detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av tunga i farvattnen i ICES-område VIII a och b som gjorts av fartyg under belgisk flagg eller som är registrerade i Belgien skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Belgien för 1998.

Fiske av tunga i farvattnen i ICES-område VIII a och b som görs av fartyg under belgisk flagg eller som är registrerade i Belgien skall vara förbjudet, liksom att bevara ombord, omlasta och landa sådant bestånd som infångats av dessa fartyg eller tillämpningsdagen för denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 5 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Emma BONINO

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 356, 31.12.1997, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 12, 19.1.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 113, 15.4.1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1543/98**av den 17 juli 1998****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset
för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 17 juli 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	066	53,2
	999	53,2
0709 90 70	052	38,5
	999	38,5
0805 30 10	382	62,8
	388	69,0
	524	34,0
	528	61,4
	999	56,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	78,2
	400	84,9
	508	96,8
	512	62,8
	524	88,7
	528	69,5
	804	112,9
	999	84,8
	388	104,3
	512	78,2
0808 20 50	528	67,9
	804	181,6
	999	108,0
0809 10 00	052	238,3
	064	120,3
	066	114,7
	999	157,8
0809 20 95	052	330,6
	064	208,0
	400	276,5
	404	426,5
	616	240,0
0809 40 05	999	296,3
	064	115,7
	624	270,8
	999	193,2

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1544/98

av den 17 juli 1998

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den trettonde stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 6.3, 6.6 och 12.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel⁽³⁾ ändrad genom förordning (EG) nr 1061/98⁽⁴⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat

smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlings-säkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den enskilda anbudsinfordran inom ramen för den trettonde stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, lägsta försäljningspris, skall det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 152, 26.5.1998, s. 3.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 17 juli 1998 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den trettonde stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(ecu/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	224	227	224	227
		Koncentrerat	224	—	224	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	124	120	124	120
		Koncentrerat	124	—	124	—
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %		109	105	109	105
	Smör < 82 %		104	100	104	100
	Koncentrerat smör		134	130	134	130
	Grädde		—	—	46	44
Förädlings-säkerhet	Smör		120	—	120	—
	Koncentrerat smör		148	—	148	—
	Grädde		—	—	51	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1545/98

av den 17 juli 1998

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den etthundraåttiofemte särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artikel 7a.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 417/98⁽⁴⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

De åtgärder som föreskrivs denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den etthundraåttiofemte särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

— högsta stödbeloppet:	134 ecu/100 kg,
— säkerheten för slutanvändningen:	148 ecu/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 52, 21.2.1998, s. 18.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1546/98

av den 17 juli 1998

om fastställande för juli månad 1998 av den särskilda jordbruksomräkningskursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaderna för socker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1148/98 ⁽²⁾,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitiken ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95 ⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 1713/93 av den 30 juni 1993 om särskilda bestämmelser för tillämpningen av jordbruksomräkningskurserna på sockerområdet ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 59/97 ⁽⁶⁾, särskilt artikel 1.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 1713/93 föreskrivs att det belopp som enligt artikel 8 i förordning (EEG) nr 1785/81 skall utgå som ersättning för lagringskostnader skall omräknas till nationell valuta med hjälp av en särskild jordbruksomräkningskurs, vilken skall vara lika med den tidsproportionellt beräknade genomsnittliga

jordbruksomräkningskurs som gällt under lagringsmånaden. Denna särskilda jordbruksomräkningskurs måste fastställas varje månad för föregående månad.

Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att den särskilda jordbruksomräkningskursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker måste fastställas för juli månad 1998 i de olika nationella valutorna i enlighet med bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den särskilda jordbruksomräkningskurs som skall användas för de olika nationella valutorna för omräkning av det belopp som skall utgå som ersättning för de lagringskostnader som avses i artikel 8 i förordning (EEG) nr 1785/81 skall fastställas för juli månad 1998 på det sätt som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 1998.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 38.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 94.

⁽⁶⁾ EGT L 14, 17.1.1997, s. 25.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 17 juli 1998 om fastställande för juli månad 1998 av den särskilda jordbruksomräkningskursen för det belopp som skall utgå som ersättning för kostnaderna för lagring av socker

Särskilda jordbruksomräkningskurser		
1 ecu =	40,9112	belgiska och luxemburgska franc
	7,55003	danska kronor
	1,98185	tyska mark
	322,674	grekiska drakmer
	167,415	spanska pesetas
	6,68473	franska franc
	0,775692	irländska pund
1 973,93		italienska lire
	2,23232	nederländska gulden
	13,9442	österrikiska schilling
	201,304	portugisiska escudos
	6,02811	finska mark
	8,77482	svenska kronor
	0,696270	pund sterling

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1547/98

av den 17 juli 1998

om fastställande av en interventionströskel för äpplen för regleringsåret 1998/99

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, anpassad genom kommissionens förordning (EG) nr 2520/97 ⁽²⁾ vad gäller KN-numren för tomater och bordsdruvor, särskilt artikel 27.1 och 27.2 i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 27.1 i förordning (EG) nr 2200/96 skall en interventionströskel fastställas då marknaden för någon produkt som anges i bilaga II till nämnda förordning berörs eller kan komma att beröras av obalanser som ger eller kan ge upphov till en alltför stor kvantitet för återtagande. En sådan utveckling skulle kunna leda till budgetsvårigheter för gemenskapen.

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1109/97 ⁽³⁾ fastställs en interventionströskel för tomater för regleringsåret 1997/98. Eftersom de villkor som fastställs i nämnda artikel 27 fortfarande är uppfyllda för denna produkt, bör det åter fastställas en tröskel för denna produkt för regleringsåret 1998/99 i procent av den genomsnittliga produktionen avsedd för konsumtion i färskt tillstånd under de senaste fem regleringsår för vilka uppgifter finns tillgängliga, och man bör fastställa den period som skall beaktas för att avgöra om denna tröskel överskridits.

Genom tillämpning av artikel 27 skall ett överskridande av interventionströskeln få till följd att gemenskapens kompensation för återtagande minskas under regleringsåret efter det att tröskeln överskreds. Det är lämpligt att

fastställa konsekvenserna vid ett sådant överskridande och att, inom en viss procentsats, fastställa en minskning som är proportionell till detta överskridande.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Interventionströskeln för äpplen för regleringsåret 1998/99 skall vara 491 300 ton.

2. Överskridandet av den interventionströskel som anges i punkt 1 skall avgöras på grundval av återtag som gjorts under perioden 1 juni 1998 – 31 maj 1999.

Artikel 2

Om den kvantitet äpplen som återtagits under den period som fastställs i artikel 1.2 överskrider den tröskel som anges i artikel 1.1, skall gemenskapens kompensation för återtagande enligt bilaga V till förordning (EG) nr 2200/96 för följande regleringsår minskas i proportion till hur stort överskridandet är i förhållande till den produktion som använts som beräkningsgrund för tröskeln i fråga.

Minskningen av gemenskapskompensationen för återtag får dock inte vara större än 30 %.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 162, 18.6.1997, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1548/98

av den 17 juli 1998

om ändring av förordning (EG) nr 1435/97 om fastställande av i vilka medlemsstater marknadsföringskampanjer för att främja konsumtionen av druvsaft får genomföras under regleringsåret 1996/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om en gemensam organisation av marknaden för vin⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2087/97⁽²⁾, särskilt artiklarna 46.5 och 81 i denna, och

av följande skäl:

Till följd av oundvikliga förseningar i samband med genomgången av programmen, bör slutdatum flyttas fram för undertecknandet av kontrakt enligt artikel 1.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1435/97⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1035/98⁽⁴⁾.

Då den i ursprungstexten föreskrivna regeln förlägger slutdatum till den 1 juli 1998, måste förordningen träda i kraft samma dag som den offentliggörs.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1435/97 skall ersättas med följande:

"2. De kontrakt som sluts i fråga om dessa marknadsföringskampanjer skall undertecknas senast den 27 juli 1998. Utbetalningen för kontrakten skall verkställas senast inom tre månader efter det att kontrakten slutits."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 196, 24.7.1997, s. 58.

⁽⁴⁾ EGT L 148, 19.5.1998, s. 9.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1549/98

av den 17 juli 1998

om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 beträffande registrering av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar enligt förfarandet i artikel 17 i rådets förordning (EEG) nr 2081/92

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1068/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 17.2 i denna, och

av följande skäl:

För vissa beteckningar som medlemsstaterna har meddelat i enlighet med artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 har det begärts kompletterande uppgifter för att säkerställa att dessa beteckningar uppfyller kraven i artiklarna 2 och 4 i nämnda förordning. Efter granskning av dessa kompletterande uppgifter har det visat sig att dessa beteckningar stämmer överens med artiklarna i nämnda förordning. De bör därför registreras och läggas till i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1107/96 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 644/98 ⁽⁴⁾.

Till följd av de tre nya medlemsstaternas anslutning räknas den tidsfrist på sex månader som föreskrivs i artikel 17 i förordning (EEG) nr 2081/92 från deras anslutningsdag. Vissa av de beteckningar som meddelats av medlemsstaterna överensstämmer med artiklarna 2 och 4 i nämnda förordning och bör därför registreras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Kommittén för geografiska och ursprungsbeteckningar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1107/96 skall kompletteras med beteckningarna i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 156, 13.6.1997, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 148, 21.6.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 87, 21.3.1998, s. 8.

*BILAGA***A. PRODUKTER I BILAGA II TILL FÖRDRAGET AVSEDDA SOM LIVSMEDEL****Nötkött produkter**

ITALIEN

— Mortadella Bologna (SGB)

Oljor och fetter**Olivolja**

GREKLAND

— Ζάκυνθος (Zakynthos) (SGB)

— Σάμος (Samos) (SGB)

Frukt, grönsaker och spannmål

GREKLAND

— Κορινθιακή Σταφίδα Βοστίτσα (Korinthiaki Stafida Vostitsa) (SUB)

— Φασόλια (Γίγαντες Ελέφαντες) Πρεσπών Φλώρινας (Fasolia Gigantes Elefantes Prespon Florinas) (SGB)

— Φασόλια (Πλακέ Μεγαλόσπερμα) Πρεσπών Φλώρινας [(Fasolia Plake-Megalosperma) Prespon Florinas] (SGB)

B. LIVSMEDEL SOM AVSES I BILAGA I TILL FÖRORDNING (EEG) nr 2081/92**Öl**

TYSKLAND

— Münchner Bier (SGB)

— Kulmbacher Bier (SGB)

— Hofer Bier (SGB)

— Dortmunder Bier (SGB)

— Mainfranken Bier (SGB)

— Bremer Bier (SGB)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1550/98

av den 17 juli 1998

om ändring av förordning (EG) nr 2571/97 om försäljningen av smör till sänkta priser och om beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1587/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 6.6 och 12.3 i denna, och

av följande skäl:

Kommissionens förordning (EG) nr 2571/97⁽³⁾ ändrades genom förordning (EG) nr 1061/98⁽⁴⁾ för att förkorta den tidsfrist som gäller för användning och inblandning i de slutprodukter som anges i artikel 1 i den förordningen från sex till tre månader. Denna ändring infördes med anledning av det enormt stora antalet stödansökningar. Resultatet blev att de begärda kvantiteterna minskades. Med hänsyn till denna nya situation bör den tidsfrist som gäller för inblandning i slutprodukterna förlängas till fyra månader.

Om de tidsfrister som anges i artikel 11 överskrids med färre än totalt 60 dagar minskas stödet med fyra ecu per ton och per dag enligt artikel 18.3 andra stycket och artikel 22.4 tredje stycket i förordning (EG) nr 2571/97. Detta belopp har visat sig för litet med hänsyn till det

nuvarande marknadsläget och bör därför höjas till 6 ecu per ton och per dag.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommitten för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2571/97 ändras på följande sätt:

1. I artikel 11 skall "tre månader" ersättas med "fyra månader".
2. I artikel 18.3 andra stycket och i artikel 22.4 tredje stycket skall "fyra ecu per ton och per dag" ersättas med "sex ecu per ton och per dag".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas på de kvantiteter som tilldelas från och med den fjortonde anbudsinfordran.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 152, 26.5.1998, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1551/98

av den 17 juli 1998

om ändring av förordning (EG) nr 293/98 om fastställande av de avgörande faktorerna för produkter inom frukt- och grönsakssektorn, för bearbetade produkter av frukt och grönsaker och för vissa levande växter och snittblommor samt för vissa produkter som förtecknas i bilaga II till EG-fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas inom den gemensamma jordbrukspolitiken⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽²⁾, särskilt artikel 6.2 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 293/98⁽³⁾ fastställs de avgörande faktorerna för produkter inom frukt- och grönsakssektorn och för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

Kommissionens förordning (EG) nr 1524/98 av den 16 juli 1998 om tillämpningsföreskrifter för de särskilda åtgärder som fastställts för de franska utomeuropeiska departementen i fråga om färsk frukt och färska grönsaker, växter och blommor⁽⁴⁾ ersätter kommissionens förordning (EG) nr 489/97⁽⁵⁾ och sätter i kraft de åtgärder för att främja försörjning och bearbetning som avses i artikel 2 respektive artikel 14 i rådets förordning (EEG) nr 3763/91⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2598/95⁽⁷⁾. De avgörande faktorerna för dessa åtgärder bör fastställas och förordning (EG) nr 293/98 bör anpassas i enlighet med detta.

Den avgörande faktor för att främja försörjningen som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 3763/91 fastställs i artikel 3.8 i kommissionens förordning (EEG) nr 131/92⁽⁸⁾, senast ändrad genom: förordning (EG) nr 1736/96⁽⁹⁾. Detta stöd får beviljas på villkor att det ställs en säkerhet. Beloppet för säkerheten fastställs i ecu i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1524/98. Det är lämpligt att föreskriva att den avgörande faktorn i detta fall skall vara den dag då ansökan om stödlicensen lämnas in.

I artikel 14 i förordning (EEG) nr 3763/91 föreskrivs ett stöd för bearbetning av frukt och grönsaker. Stödet beviljas på villkor att producenten erhåller ett minimipris

och att bearbetningsavtal har ingåtts mellan producenterna och bearbetningsföretagen. Stödet beviljas i förhållande till den produktmängd som levereras inom ramen för dessa avtal. I detta fall, och på grund av det mycket stora antalet berörda aktörer, bör, i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EEG) nr 3813/92 och trots vad som sägs i artikel 10.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽¹⁰⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 961/98⁽¹¹⁾, den avgörande faktorn för jordbruksomräkningskursen fastställas till den första dagen i den månad då produkten övertas av bearbetningsföretaget, vilken framgår av de underlag som avses i artikel 22 i förordning (EG) nr 1524/98.

De särskilda avgörande faktorer som föreskrivs i denna förordning skall uppfyllakriterierna rörande tillämpning, jämförbarhet, inbördes sammanhang, genomförbarhet och effektivitet som anges i artikel 6.2, punkterna a, b och c i förordning (EEG) nr 3813/92.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med det gemensamma yttrandet från Förvaltningskommittén för frukt och grönsaker, Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker samt Förvaltningskommittén för levande växter och snittblommor.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 14 i förordning (EG) nr 293/98 skall ändras på följande sätt:

1. Löpnumren 1, 2, 3 och 4 för punkterna skall ersättas med löpnumren 2, 3, 4 och 6.
2. Följande punkter 1 och 5 skall läggas till:

"1. Den avgörande faktorn för den jordbruksomräkningskurs som skall gällas för den säkerhet som föreskrivs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1524/98 skall vara den dag då ansökan om stödlicens lämnas in."

"5. Den avgörande faktorn för den jordbruksomräkningskurs som skall gälla för det bearbetningsstöd som föreskrivs i artikel 14 i förordning (EEG) nr 3763/91

⁽¹⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 30, 5.2.1998, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 201, 17.7.1998, s. 29.

⁽⁵⁾ EGT L 76, 18.3.1997, s. 6.

⁽⁶⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 15, 22.1.1992, s. 13.

⁽⁹⁾ EGT L 225, 6.9.1996, s. 3.

⁽¹⁰⁾ EGT L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽¹¹⁾ EGT L 135, 8.5.1998, s. 5.

skall vara den första dagen i den månad då produkterna övertas av bearbetningsföretaget, vilken framgår av de underlag som avses i artikel 22.2 i förordning (EG) nr 1524/98.”

3. I punkt 2 skall orden ”artikel 10.2 i förordning (EG) nr 489/97” ersättas med orden ”artikel 22.2 i förordning (EG) nr 1524/98”.
4. I punkt 3 skall orden ”artikel 6 i förordning (EG) nr 489/97” ersättas med orden ”artikel 9 i förordning (EG) nr 1524/98”.

5. I punkt 4 skall orden ”artikel 7 i förordning (EG) nr 489/97” ersättas med orden ”artikel 10 i förordning (EG) nr 1524/98”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter dess offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1552/98

av den 17 juli 1998

om undantag från förordning (EEG) nr 3887/92 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för förvaltning och kontroll av vissa av gemenskapens stödordningar ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 820/97 ⁽²⁾, särskilt artikel 12 i denna, och

av följande skäl:

På grund av de ovanliga väderleksförhållandena i vissa regioner i Finland där vintern varade längre än normalt och sedan följdes av kraftig nederbörd är det för flertalet producenter inte ekonomiskt lönsamt att beså marken i dessa regioner. Detta innebär att de berörda producenterna kan förlora stora delar av inkomsten av sina företag, bland annat kompensationsbetalningarna.

För att underlätta situationen för de berörda producenterna bör det fastställas att det som en undantagsåtgärd för regleringsåret 1998/99 är tillåtet att göra ändringar i anmälningarna om arealer som tagits ur produktion.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från EUGFJ-kommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Trots bestämmelserna i artikel 4.2 a i kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 ⁽³⁾ får de ansökningar om arealstöd som lämnats in för regleringsåret 1998/99 i de regioner som tillhör del C av Finland, när det gäller de arealer som anmälts som arealer med jordbruksgrödor, läggas till de arealer som angetts som uttagna ur produktion.

Begäran om ändring måste lämnas in senast 15 dagar efter det att den här förordningen har offentliggjorts.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 355, 5.12.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 391, 31.12.1992, s. 36.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1553/98

av den 17 juli 1998

om ändring av förordning (EG) nr 1556/96 om införande av ett system med importlicenser för vissa frukter och grönsaker från tredje land

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾ ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2520/97⁽²⁾, särskilt artikel 31.2 i denna, och

av följande skäl:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1556/96⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 947/98⁽⁴⁾, införs ett system med importlicenser för vissa frukter och grönsaker från tredje land och i samma förordning fastställs förteckningen över de produkter som omfattas av detta system.

Den granskning som gjorts av situationen på marknaden för de aktuella produkterna visar att förteckningen över de

produkter som omfattas av detta system bör ändras genom att kravet på licenser för bordsdruvor tas bort.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1556/96 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 41.

⁽³⁾ EGT L 193, 3.8.1996, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 132, 6.5.1998, s. 11.

*BILAGA**"BILAGA*

KN-nummer	Period	Varuslag
ex 0707 00 05	1 november — 30 april	Gurkor
ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	1 december — 31 maj	Apelsiner
ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	1 november — slutet av februari	Mandariner, inbegripet tangeriner, satsu- mas, wilkings och liknande citrushy- brider
ex 0805 30 10	1 september — 31 maj	Citroner"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1554/98

av den 17 juli 1998

om fastställande av metoden för tilldelning av de extra kvantiteter som genom rådets förordning (EG) nr 1138/98 läggs till de kvantitativa gemenskapskvoter som är tillämpliga 1998 för vissa produkter med ursprung i Kina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 520/94 av den 7 mars 1994 om fastställande av ett gemenskapsförfarande för förvaltningen av kvantitativa kvoter⁽¹⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 138/96⁽²⁾, särskilt artiklarna 9 och 13 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1393/97 av den 18 juli 1997 om förvaltningsbestämmelser för de kvantitativa kvoter som är tillämpliga under 1998 för vissa produkter med ursprung i Kina⁽³⁾, särskilt artikel 6 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom förordning (EG) nr 2021/97⁽⁴⁾ fastställde kommissionen de kvantiteter som skall tilldelas importörer av de kvantitativa gemenskapskvoter som är tillämpliga 1998 för vissa produkter med ursprung i Kina.

Genom rådets förordning (EG) nr 1138/98 av den 28 maj 1998 om ändring av bilagorna II och III till förordning (EG) nr 519/94 om gemenskapsregler för import från vissa länder⁽⁵⁾ höjdes de kvantitativa kvoterna för bords- och köksartiklar av porslin enligt HS/KN-nr 6911 10 och bords- och köksartiklar av andra keramiska material än porslin enligt HS/KN-nr 6912 00.

De höjningar som anges i förordning (EG) nr 1138/98 uppgår till 5 % och är tillämpliga från och med den 1 januari 1998.

Det är således lämpligt att fastställa ett enkelt administrativt förfarande för ändring av gemenskapsimportörernas importlicenser så att hänsyn tas till den ökning av kvoterna som fastställs i förordning (EG) nr 1138/98.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté för förvaltning av kvoter som inrättas genom artikel 22 i förordning (EG) nr 520/94.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Varje importör som innehar en importlicens som utfärdats för 1998 i enlighet med förordning (EG) nr 2021/97 för produkter enligt HS/KN-nr 6911 10 och 6912 00 har rätt att importera ytterligare 5 % av den kvantitet som anges på importlicensen.

Artikel 2

För att få del av ökningen enligt artikel 1 skall varje licensinnehavare inlämna sin importlicens till den behöriga myndighet som utfärdade den. Den behöriga myndigheten skall på licensen notera att ytterligare 5 % har tilldelats licensinnehavaren. Denna notering skall vara avgiftsfri och bestyrkas av den behöriga myndigheten.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

⁽¹⁾ EGT L 66, 10.3.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 21, 27.1.1996, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 190, 19.7.1997, s. 24.

⁽⁴⁾ EGT L 284, 16.10.1997, s. 42.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1555/98

av den 17 juli 1998

om förvaltningsbestämmelser för de kvantitativa kvoter som är tillämpliga under 1999 för vissa produkter med ursprung i Kina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 520/94 av den 7 mars 1994 om fastställande av ett gemenskapsförfarande för förvaltningen av kvantitativa kvoter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 138/96⁽²⁾, särskilt artikel 2.3 och 2.4 samt artiklarna 13 och 24 i denna, och

av följande skäl:

Genom rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, 1766/82 och 3420/83⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1138/98⁽⁴⁾, infördes årliga kvantitativa kvoter för vissa i bilaga II till förordningen angivna produkter med ursprung i Kina. Bestämmelserna i förordning (EG) nr 520/94 är tillämpliga för de kvoterna.

I enlighet därmed antog kommissionen förordning (EG) nr 738/94⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 983/96⁽⁶⁾, rörande allmänna bestämmelser för genomförandet av förordning (EG) nr 520/94. Dessa bestämmelser är tillämpliga vid förvaltningen av de ovannämnda kvoterna, om inte annat följer av bestämmelserna i den här förordningen.

Med hänsyn till vissa särdrag i den kinesiska ekonomin, den säsongsartade karaktären hos en del av produkterna samt transporttiderna läggs order på produkter som omfattas av kvoter i allmänhet före kvotårets början. Det är därför viktigt att säkerställa att restriktioner av administrativ art inte hämmar genomförandet av planerad import. För att inte kontinuiteten i handelsmönstren skall påverkas bör därför bestämmelserna för fördelning och förvaltning av kvoterna för 1999 antas före kvotårets början.

En genomgång av de olika förvaltningsmetoder som anges i förordning (EG) nr 520/94 visar på att man bör ta fasta på den metod som grundar sig på beaktande av traditionella handelsmönster. Enligt denna metod delas kvotomgångarna upp i två delar varvid den ena delen

förbehålls traditionella importörer och den andra övriga sökande.

Detta har visat sig vara det bästa sättet att säkerställa kontinuiteten i affärerna för de berörda gemenskapsimportörerna och att undvika störningar i handelsmönstret.

För inrättandet av ett gemenskapssystem måste dock en gradvis ökande tillgång till kvoterna för de icke-traditionella importörerna säkerställas. Mot bakgrund av alla dessa faktorer måste man därför söka nå balans vid fastställandet av de respektive delar som skall tilldelas de två kategorierna av importörer. I denna avsikt är det lämpligt att den del som är avsedd för icke-traditionella importörer ökas i förhållande till 1998.

Den referensperiod som i tidigare förordningar om förvaltning av de berörda kvoterna användes för tilldelning av den del av kvoten som är avsedd för traditionella importörer bör aktualiseras för att garantera öppet tillträde till kvoterna. För att möjliggöra en högre grad av flexibilitet, vilket gagnar de traditionella importörerna, anses det lämpligt att låta dem fastställa sin referensperiod till antingen 1996 eller 1997, eftersom dessa år är mest representativa för en normal utveckling av handelsflödena avseende de berörda produkterna. Följaktligen måste de traditionella importörerna bevisa att de under åren 1996 och 1997 har importerat produkter med ursprung i Kina vilka omfattas av kvoterna i fråga.

Erfarenheten visar att den metod som avses i artikel 10 i förordning (EG) nr 520/94 och som grundar sig på den ordning i vilken ansökningarna kommer in kan vara mindre lämpad för tilldelning av den del av kvoten som är förbehållen icke-traditionella importörer. I enlighet med artikel 2.4 i förordning (EG) nr 520/94 är det lämpligt att föreskriva tilldelning i proportion till de begärda kvantiteterna, på grundval av en samtidig genomgång av de ansökningar om importlicenser som faktiskt inlämnats, i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 520/94.

För att säkerställa effektiv tilldelning och användning av kvoterna bör alla spekulativa ansökningar uteslutas, men det är även nödvändigt att i ekonomiskt hänseende betydande kvantiteter tilldelas. Den mängd som varje icke-traditionell importör kan begära bör begränsas till en bestämd volym eller ett bestämt värde.

⁽¹⁾ EGT L 66, 10.3.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 21, 27.1.1996, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 67, 10.3.1994, s. 89.

⁽⁴⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 87, 31.3.1994, s. 47.

⁽⁶⁾ EGT L 131, 1.6.1996, s. 47.

Med hänsyn till tilldelningen ur en kvot måste en tidsgräns fastställas för traditionella och övriga importörers inlämnande av ansökningar om licens.

Medlemsstaterna måste underrätta kommissionen om mottagna importlicensansökningar, i enlighet med förfarandet i artikel 8 i förordning (EG) nr 520/94. Uppgifter om traditionella importörers tidigare import måste uttryckas i samma enheter som kvoten i fråga.

Med hänsyn till den speciella karaktären hos transaktioner avseende produkter som omfattas av kvoter och särskilt med tanke på transporttiden bör importlicenserna upphöra att gälla den 31 december 1999.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté för förvaltning av kvoter som inrättades genom artikel 22 i förordning (EG) nr 520/94.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs för år 1999 särskilda bestämmelser för förvaltning av de kvantitativa kvoterna enligt bilaga II till förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994.

Förordning (EG) nr 738/94 rörande allmänna bestämmelser för genomförandet av förordning (EG) nr 520/94 skall tillämpas, om inte annat följer av särskilda bestämmelser i den här förordningen.

Artikel 2

1. De kvantitativa kvoter som avses i artikel 1 skall fördelas med användning av den metod som anges i artikel 2.2 a i förordning (EG) nr 520/94 och som grundar sig på traditionella handelsmönster.

2. De delar av varje kvantitativ kvot som är avsedda för traditionella respektive övriga importörer anges i bilaga I till denna förordning.

3. Den del som är avsedd för icke-traditionella importörer skall tilldelas genom användning av den metod som grundar sig på tilldelning i proportion till de begärda kvantiteterna, varvid den volym som en enskild importör kan ansöka om inte får överskrida den volym eller det värde som anges i bilaga II.

Artikel 3

Ansökningar om importlicenser skall inges till de behöriga myndigheter som anges i bilaga III till denna förordning, under perioden från och med dagen efter det att

denna förordning har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* till och med den 11 september 1998, kl. 15.00 Brysselstid.

Artikel 4

1. För tilldelningen av den del av varje kvot som är avsedd för traditionella importörer skall de importörer som kan visa att de importerat varor under kalenderåren 1996 och 1997 anses vara traditionella importörer.

2. De styrkande handlingar som avses i artikel 7 i förordning (EG) nr 520/94 skall hänföra sig till övergång till fri omsättning under kalenderåren 1996 och 1997 av produkter med ursprung i Kina som omfattas av den kvot med avseende på vilken ansökan görs.

3. I stället för de handlingar som avses i artikel 7 första strecksatsen i förordning (EG) nr 520/94 får sökanden till sin licensansökan foga handlingar som upprättats och bestyrkts av de behöriga nationella myndigheterna på grundval av tillgängliga tulluppgifter som bevis för import som genomförts av sökanden, eller i förekommande fall av en aktör vars verksamhet sökanden övertagit, av produkten i fråga under kalenderåren 1996 och 1997.

4. Artikel 18 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92⁽¹⁾ skall vara tillämplig om styrkande handlingar är uttryckta i nationella valutor.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall senast den 25 september 1998, kl. 10.00 Brysselstid, meddela kommissionen antalet importlicensansökningar och den sammanlagda kvantitet som dessa avser samt, vad gäller de ansökningar som inlämnats av traditionella importörer, volymen av den tidigare import som genomförts av de traditionella importörerna under den referensperiod som avses i artikel 4.1 i denna förordning.

Artikel 6

Kommissionen skall senast den 14 oktober 1998 anta de kvantitativa kriterier som skall användas av de behöriga myndigheterna för att tillmötesgå importörernas ansökningar.

Artikel 7

Importlicenserna skall gälla ett år från och med den 1 januari 1999.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

BILAGA I

Fördelning av kvoterna

Varuslag	HS/KN-nummer	Del förbehållen traditionella importörer	Del förbehållen övriga importörer
Skodon som omfattas av HS/KN-nummer	ex 6402 99 ⁽¹⁾	29 363 611 par (75 %)	9 787 870 par (25 %)
	6403 51 6403 59	2 096 250 par (75 %)	698 750 par (25 %)
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	9 090 000 par (75 %)	3 030 000 par (25 %)
	ex 6404 11 ⁽²⁾	13 671 585 par (75 %)	4 557 195 par (25 %)
	6404 19 10	23 923 287 par (75 %)	7 974 429 par (25 %)
Bords- och köksartiklar av porslin	6911 10	36 068 ton (75 %)	12 023 ton (25 %)
Bords- och köksartiklar av andra keramiska material än porslin	6912 00	27 287 ton (75 %)	9 096 ton (25 %)

⁽¹⁾ Med undantag av skodon tillverkade med hjälp av särskild teknik: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 ecu, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktade formgjutna sulor, icke sprutade, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Med undantag av:

- Skodon som är utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning, som har icke-sprutad sula och som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar o.d.
- Skodon tillverkade med hjälp av särskild teknik: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 ecu, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktade formgjutna sulor, icke sprutade, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

BILAGA II

Maximal kvantitet som varje icke-traditionell importör kan ansöka om

Varuslag	HS/KN-nummer	Fastställd maximal kvantitet
Skodon som omfattas av HS/KN-nummer	ex 6402 99 ⁽¹⁾	4 000 par
	6403 51 6403 59	4 000 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	4 000 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	4 000 par
	6404 19 10	4 000 par
Bords- och köksartiklar av porslin	6911 10	4 ton
Bords- och köksartiklar av andra keramiska material än porslin	6912 00	4 ton

⁽¹⁾ Med undantag av skodon tillverkade med hjälp av särskild teknik: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 ecu, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktade formgjutna sulor, icke sprutade, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Med undantag av:

- Skodon som är utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning, som har icke-sprutad sula och som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar o.d.
- Skodon tillverkade med hjälp av särskild teknik: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 ecu, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktade formgjutna sulor, icke sprutade, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontella rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

*ANEXO III — BILAG III — ANHANG III — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III — ANNEX III — ANNEXE III —
ALLEGATO III — BIJLAGE III — ANEXO III — LIITE III — BILAGA III*

**Lista de las autoridades nacionales competentes
Liste over kompetente nationale myndigheder
Liste der zuständigen Behörden der Mitgliedstaaten
Πίνακας των αρμόδιων εθνικών αρχών
List of the national competent authorities
Liste des autorités nationales compétentes
Elenco delle autorità nazionali competenti
Lijst van bevoegde nationale instanties
Lista das autoridades nacionais competentes
Luettelo kansallisista toimivaltaisista viranomaisista
Lista över nationella kompetenta myndigheter**

1. BELGIQUE/BELGIË

Ministère des affaires économiques/Ministerie van Economische Zaken
Administration des relations économiques, 4e division — Mise en œuvre des politiques commerciales/Bestuur van de Economische Betrekkingen, 4e afdeling — Toepassing van de Handelspolitiek
Services licences/Dienst Vergunningen
Rue Général Leman/Generaal Lemanstraat 60
B-1040 Bruxelles/Brussel
Tél./Tel.: (32-2) 230 90 43
Télécopieur/Fax: (32-2) 230 83 22/231 14 84

2. DANMARK

Erhvervsfremme Styrelsen
Søndergade 25
DK-8600 Silkeborg
Tlf. (45) 87 20 40 60
Fax (45) 87 20 40 77

3. DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft
Frankfurter Straße 29-31
D-65760 Eschborn
Tel.: (49) 61 96 404-0
Fax: (49) 61 96 40 42 12

4. ΕΛΛΑΔΑ

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας,
Γενική Γραμματεία Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων,
Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Οικονομικών και Εμπορικών Σχέσεων,
Διεύθυνση Διαδικασιών Εξωτερικού Εμπορίου,
Κορνάρου 1,
GR-105 63 Αθήνα,
Τηλ.: (30-1) 328 60 31/328 60 32
Φαξ: (30-1) 328 60 29/328 60 59.

5. ESPAÑA

Ministerio de Economía y Hacienda
Dirección General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28071 Madrid
Tel.: (34) 913 49 38 94/913 49 37 78
Fax: (34) 913 49 38 32/913 49 38 31

6. FRANCE

Services des titres du commerce extérieur
8, rue de la Tour-des-Dames
F-75436 Paris Cedex 09
Tél.: (33-1) 40 04 04 04
Télécopieur: (33-1) 55 07 46 59

7. IRELAND

Department of Tourism and Trade,
Licensing Unit,
Kildare Street,
IRL-Dublin 2
Tel.: (353 1) 662 14 44
Fax: (353 1) 676 61 54

8. ITALIA

Ministero del Commercio con l'estero
Direzione generale delle importazioni e delle esportazioni
Viale America, 341
I-00144 Roma
Tel.: (39 6) 59 931
Telefax: (39 6) 59 93 26 31 — 59 93 22 35
Telex: 610083 — 610471 — 614478

9. LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères
Office des licences
Boîte postale 113
L-2011 Luxembourg
Tél.: (352) 22 61 62
Télécopieur: (352) 46 61 38

10. NEDERLAND

Centrale Dienst voor In- en Uitvoer
Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland
Tel. (31-50) 523 91 11
Fax (31-50) 526 06 98

11. ÖSTERREICH

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten
Landstraßer Hauptstraße 55-57
A-1031 Wien
Tel.: (43) 1 71 10 23 61
Fax: (43) 1 715 83 47

12. PORTUGAL

Ministério de Economia
Direcção-Geral do Comércio
Avenida da República 79
P-1000 Lisboa
Tel.: (351-1) 793 09 93/793 30 02
Telefax: (351-1) 793 22 10/796 37 23
Telex: 13418

13. SUOMI

Tullihallitus
PL 512
FIN-00101 Helsinki
Puh.: (358) 9 61 41
Telekopio (358) 9 614 2852

14. SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-113 86 Stockholm
Tfn (46-8) 690 48 00
Fax (46-8) 30 67 59

15. UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry,
Import Licencing Branch,
Queensway House,
West Precinct,
Billingham,
UK-Stockton on Tees TS23 2NF
Tel.: (44 1642) 36 43 33/36 43 34
Fax: (44 1642) 53 35 57

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1556/98

av den 17 juli 1998

om införande av en preliminär utjämningstull på import av stänger av rostfritt stål med ursprung i Indien och om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 1084/98 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av stänger av rostfritt stål med ursprung i Indien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽²⁾,

senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 ⁽³⁾, särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med den rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) I oktober 1997 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat "tillkännagivande om inledande") i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽⁴⁾ att ett antisubventionsförfarande skulle inledas beträffande import till gemenskapen av stänger av rostfritt stål med ursprung i Indien och påbörjade en undersökning.
- (2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingivits av Eurofer (Europeiska järn- och stålindustriförbundet) för gemenskapstillverkare som står för en betydande del av gemenskapens tillverkning av rostfritt stål. Klagomålet innehöll tillräcklig bevisning om subvention av produkten i fråga och om väsentlig skada till följd därav för att det skulle vara berättigat att inleda ett förfarande.
- (3) Kommissionen underrättade officiellt de tillverkare i gemenskapen, exporterande tillverkare och importörer man visste var berörda, företrädarna för exportlandet samt den klagande om att ett förfarande hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.

De indiska offentliga myndigheterna, ett antal exporterande tillverkare i Indien samt en del tillverkare, importörer och leverantörer i gemen-

skapen lämnade synpunkter skriftligen. Alla berörda parter som inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande hade begärt att bli hörda beviljades detta.

- (4) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som man visste var berörda och erhöll svar från de indiska offentliga myndigheterna och ett antal företag i gemenskapen och Indien.

- (5) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde nödvändiga för det preliminära avgörandet om subventioner och skada och genomförde undersökningar på plats hos följande företag:

a) *Tillverkare i gemenskapen*

- Cogne Acciai Speciali Srl, Aosta, Italien
- Krupp Edelstahlprofile GmbH, Siegen, Tyskland
- Rodacciai Spa, Bosisio Parrini, Italien
- Sprint Metal-Edelstahlziehereien GmbH, Hemer, Tyskland
- Trafilerie Bedini Srl, Peschiera Borromeo, Italien
- Ugine-Savoie SA, Ugine, Frankrike

Vid kontrollbesöket hos Rodacciai Spa visade sig företaget inte längre villigt att samarbeta och följaktligen kunde de uppgifter som lämnats av företaget inte beaktas i undersökningen.

b) *Indiska offentliga myndigheter*

- Handelsministeriet, New Delhi
- Tullverket, New Delhi
- Finansministeriet, New Delhi

c) *Exporterande tillverkare i Indien*

- Bhansali Bright Bars Pvt Ltd, Mumbai
- Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd), Nagpur
- Grand Foundry Ltd, Mumbai
- Isibars Ltd, Mumbai
- Mukand Ltd, Mumbai
- Panchmahal Steel Ltd, Baroda
- Raajratna Metal Industries Ltd, Ahmedabad
- Venus Wire Industries Ltd, Mumbai
- Viraj Alloys Ltd, Mumbai

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 128, 30.4.1998, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT C 328, 30.10.1997, s. 16.

d) *Närstående importörer i gemenskapen till exporterande indiska tillverkare*

- Isibars GmbH, Düsseldorf, Tyskland
- Mukand International Ltd, London, Förenade kungariket

e) *Icke-närstående importörer i gemenskapen till indiska tillverkare*

- Thyssen Schulte GmbH, Dortmund, Tyskland
- Ibero Edelstahlhandel & Co KG, Mülheim, Tyskland
- Metaalcompagnie "Brabant", Valkenswaard, Nederländerna

I samband med undersökningen konstaterades att Ibero Edelstahlhandel och Thyssen Schulte faktiskt var närstående företag till gemenskapstillverkare.

- (6) Subventionsundersökningen omfattade tiden från och med den 1 oktober 1996 till och med den 30 juni 1997 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av skada omfattade tiden från och med 1994 till och med undersökningsperiodens slut.
- (7) Den 30 augusti 1997 inledde kommissionen en antidumpningsundersökning rörande import av den likadana produkten med ursprung i Indien ⁽¹⁾. Denna undersökning pågår fortfarande. I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1084/98 ⁽²⁾ infördes en preliminär antidumpningstull.

B. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDER-SÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produkt som är föremål för undersökning

- (8) Den berörda produkten är stänger av rostfritt stål, tillformade eller färdigbehandlade i kallt tillstånd men inte vidare bearbetade, innehållande minst 2,5 viktprocent nickel, med runt tvärsnitt och andra tvärsnitt, som för närvarande omfattas av KN-numren 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 och 7222 20 81.
- (9) Rostfritt stål kännetecknas av ett betydande innehåll av nickel, krom och i vissa fall även molybden. Dessa legeringar skyddar det rostfria stålet mot korrosion. Stänger av rostfritt stål används av många olika industriella användare, såsom bil- och verkstadsindustrin, byggbranschen och den kemiska industrin.
- (10) Det finns många olika typer av stänger av rostfritt stål vilka skiljer sig åt genom sin legering, form, tolerans och diameter. Trots förekomsten av alla dessa olika typer av stänger av rostfritt stål omfattas de alla av samma breda definition, eftersom de har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper, samma användning och distribueras genom samma distributionskanaler. I

samband med denna undersökning anses de följaktligen utgöra en enda produktkategori.

2. Likadan produkt

- (11) I undersökningen fastställdes att stänger av rostfritt stål som tillverkas i Indien och säljs på den inhemska marknaden eller exporteras till gemenskapen och stänger av rostfritt stål som tillverkas och säljs i gemenskapen av de klagande tillverkarna i gemenskapen, faktiskt hade identiska fysiska egenskaper och användningsområden och därför var likadana produkter i enlighet med artikel 1.5 i förordning (EG) nr 2026/97 (nedan kallad grundförordningen).

C. SUBVENTIONER

1. Inledning

- (12) På grundval av uppgifterna i klagomålet och svaren på kommissionens frågeformulär gick kommissionen igenom följande fem ordningar vilka påstods innefatta exportsubventioner:
- "Passbook-systemet" (passbook scheme)
 - Tullkreditsystemet (duty entitlement passbook scheme)
 - Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (export promotion capital goods scheme)
 - Industriella frizoner för export och exportorienterade företag (export processing zones/export oriented units)
 - Befrielse från inkomstskatt (income tax scheme)
- (13) De fyra första ordningarna grundar sig på lagen från 1992 om utveckling och reglering av utrikeshandeln, (Foreign Trade Development and Regulation Act, "utrikeshandelslagen") som trädde i kraft den 7 augusti 1992, varvid import- och exportkontrollagen (Imports and Exports Control Act) från 1947 upphörde att gälla. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas de indiska offentliga myndigheterna att göra tillkännagivanden inom ramen för export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om export- och importpolitiken (export and import policy documents) vilka ges ut vart femte år och uppdateras varje år. I detta fall är två av dessa dokument relevanta för undersökningsperioden, nämligen femårsplanen för 1992–1997 och femårsplanen för 1997–2002.
- Den sista ordningen, befrielse från inkomstskatt, grundar sig på lagen om inkomstbeskattning från 1961 vilken ändras varje år genom skattelagen:
- (14) De uttalade målen för Indiens nuvarande export- och importstrategi är följande:
- Att påskynda landets övergång till en världsorienterad dynamisk ekonomi i syfte att dra största möjliga nytta av möjligheterna på den expanderande världsmarknaden.

⁽¹⁾ EGT C 264, 30.8.1997, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 155, 29.5.1998, s. 3.

- Att stimulera hållbar ekonomisk tillväxt genom att sörja för tillgång till viktiga råvaror, halvfabrikat, konsumtionsvaror och kapitalvaror som krävs för att öka produktionen.
- Att höja den tekniska nivån och effektiviteten i Indiens jordbruk, industri och tjänstesektor för att därigenom förbättra deras konkurrenskraft och skapa nya arbetstillfällen samt bidra till att överensstämmelse med internationellt erkända kvalitetsstandarder uppnås.
- Att förse konsumenterna med produkter av god kvalitet till rimliga priser.

- (15) Kommissionen undersökte dessa fem ordningar mot bakgrund av de strategier som fastställts i de relevanta planerna för export- och importpolitiken och i den ändrade lagen om inkomsk beskattning från 1961.

2. "Passbook-systemet"

- (16) Ett instrument inom ramen för export- och importpolitiken som innefattar exportrelaterat stöd är det så kallade passbook-systemet som trädde i kraft den 30 maj 1995.

a) Stödberättigande

- (17) Passbook-systemet riktar sig till vissa kategorier av exportörer, nämligen de som tillverkar sina produkter i Indien och sedan exporterar dem (tillverkande exportörer) och exportörer, oavsett de är tillverkare eller bara handlare, som tilldelats ett handelshusintyg (export house/trading house/star trading house/superstar trading house-certificate). Den senare kategorin av exportörer, vilken definieras i dokumentet om export- och importpolitiken, måste bland annat kunna dokumentera tidigare exportresultat.

b) Praktiskt genomförande

- (18) Alla exportörer som är berättigade till detta stöd kan ansöka om en så kallad passbook. Detta är en bok i vilken debet- och kreditposter beträffande tull bokförs. Boken utfärdas automatiskt om företaget är en erkänd tillverkande exportör eller en godkänd exportör som har ett handelshusintyg.
- (19) Vid export av färdiga varor har exportören rätt att ansöka om kredit som kan användas till att betala tull på senare import. Det tas hänsyn till olika faktorer vid beräkningen av det kreditbelopp som skall beviljas i enlighet med standardnormerna för "Input/Output" vilka utfärdas för exportprodukter av de indiska offentliga myndigheterna. I dessa standardnormer fastställs de mängder råvaror som normalt importeras och som behövs för att tillverka en enhet av den färdiga produkten. Dessa normer fastställs av en särskild licenskommitté (special advance licensing committee) på grundval av en

teknisk analys av tillverkningsprocessen och allmänna statistiska uppgifter. Enligt standardnormerna beviljas kredit på upp till ett belopp som motsvarar den grundläggande tullavgift som skall betalas för de importerade råvaror som normalt används av den indiska industrin vid tillverkning av produkten i fråga. En annan faktor är beräkningen av det minsta förädlingsvärdet. Minsta förädlingsvärdet är det minsta värde som den indiska tillverkaren vid tillverkning av de färdiga varorna måste lägga till värdet av de importerade råvarorna (dvs. motsvarande kostnader för inhemska råvaror och arbetskraft). De indiska myndigheterna har fastställt det minsta förädlingsvärdet av de berörda produkterna när de skall exporteras till 33 %.

- (20) Den beviljade krediten förs in i "passbook" och kan användas till att betala tullavgifter på framtida import av alla typer av varor (t.ex. råvaror, kapitalvaror, etc.) med undantag av de varor som anges i den så kallade Negative List of Imports inom ramen för export- och importpolitiken. I denna förteckning anges varor som överhuvudtaget inte får importeras eller som bara får importeras efter det att de indiska offentliga myndigheterna har utfärdat en särskild licens till importören. De importerade varorna behöver inte ha någon anknytning till exportörens faktiska tillverkning och får säljas på den indiska marknaden.

- (21) Passbook-krediter är inte överförbara. En passbook är giltig under två år från utfärdandedatumet. Alla tillgängliga krediter i slutet av tvåårsperioden får därefter användas inom en tolv månaders period. I slutet av det tredje året förfaller alla outnyttjade krediter. Inom denna allmänna tidsram finns det ingen tidsgräns för att ansöka om krediter för en viss exporttransaktion.

- (22) När alla krediter i passbook har utnyttjats avslutas den och innehavaren måste betala en avgift till den behöriga myndigheten.

- (23) I sitt svar på frågeformuläret avseende passbook-systemet förklarade de indiska offentliga myndigheterna att exportören får tillbaka importavgifter på den exporterade produkten medan, det inte görs någon eftergift av importavgifter på den likadana produkten när den är avsedd för konsumtion i exportlandet och att stödet i detta avseende överensstämmer med rådets förordning (EG) nr 3284/94 (antisubventionsförordningen).

- (24) I detta avseende bör det noteras att det inte finns någon skillnad på denna punkt mellan den nämnda förordningen, som sedan dess har upphört att gälla, och den förordning som har ersatt den, dvs. grundförordningen. I artikel 2.1 ii i grundförordningen fastställs att befrielse för en exporterad produkt från tullar eller skatter inte betraktas som en subvention under förutsättning att en sådan befrielse beviljas i enlighet med bestämmelserna

i bilagorna I–III till grundförordningen. I punkt i i bilaga I (Förteckning över exempel på exportsubventioner) anges att avskrivning eller restitution av importavgifter utöver vad som tas ut på importerade insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportvaran utgör en exportsubvention. Enligt bilaga II till grundförordningen krävs dessutom att de undersökande myndigheterna, när de avgör om insatsvarorna förbrukas i tillverkningsprocessen, skall fastställa om exportlandets offentliga myndigheter har infört och tillämpar ett system eller förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av den produkt som skall exporteras. I detta fall finns inget sådant system. Den förmån som exportörer av de berörda produkterna i själva verket beviljas i Indien genom passbook-systemet, beräknas automatiskt på grundval av standardnormerna för "Input/Output", oavsett om insatsvarorna har importerats, tull har betalats för dem eller insatsvarorna verkligen har använts till exporttillverkning.

Enligt passbook-systemet har exportören dessutom ingen skyldighet att importera insatsvarorna i fråga eller att förbruka de importerade varorna i tillverkningsprocessen. Vad som i själva verket sker enligt passbook-systemet är att en exportör vid export av den färdiga produkten beviljas ett kreditbelopp grundat på det tullbelopp som normalt skulle ha betalats för de importerade insatsvaror som används till att tillverka den färdiga produkten. Detta kreditbelopp kan användas till att kompensera för tullar på framtida import av andra produkter. En förmån beviljas exportören i form av obetalda tullavgifter på import av andra produkter (råvaror eller kapitalvaror). Denna ordning gör det alltså möjligt för en exportör att importera varor utan att betala tullavgifter om denne tidigare har exporterat varor. Därför utgör passbook-systemet inte något avskrivnings- eller restitutionssystem enligt punkt i i bilaga I eller bilaga II till grundförordningen.

c) *Slutsats om passbook-systemet*

- (25) Passbook-systemet är varken ett tillåtet avskrivnings-/restitutionssystem eller ett restitutionssystem som tillåter substitution enligt bestämmelserna i grundförordningen, eftersom passbook-krediterna inte beräknas i förhållande till de insatsvaror som faktiskt är avsedda att användas i tillverkningsprocessen. Exportören är vidare inte skyldig att i tillverkningsprocessen förbruka de varor som han importerat tullfritt.

Även om man antar att ordningen i fråga utgör ett tillåtet avskrivnings-/restitutionssystem eller ett restitutionssystem som tillåter substitution, finns det i vilket fall som helst inget gällande system eller förfarande för att kunna avgöra vilka insats-

varor som förbrukas vid tillverkningen av exportvaran i enlighet med punkt i i bilaga I och med bilagorna II och III till grundförordningen. I bilaga II.II.5 och bilaga III.II.3 till grundförordningen fastställs att när exportlandets offentliga myndigheter inte har infört något sådant system, bör exportlandet normalt företa en ytterligare granskning som skall grundas på insatsvaror som faktiskt förbrukats eller på faktiska transaktioner i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. De indiska offentliga myndigheterna gjorde ingen sådan granskning. Därför undersökte inte kommissionen om ett för stort belopp för importavgifter på de insatsvaror som förbrukats i tillverkningen av exportvaran faktiskt återbetalats.

- (26) Ordningen utgör en subvention, eftersom det statliga finansiella bidraget i form av efterskänkta tullavgifter på import innebär en förmån för innehavaren av passbook, då denne tullfritt kan importera varor genom att använda den kredit som erhållits för export. Det är en subvention som rättsligt är knuten till exportresultat och därför betraktas som selektiv i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen. Dessutom bedöms kravet på minsta förädlingsvärde (se punkt 19) att inhemska produkter måste användas framför importerade. I detta avseende innebär passbook-systemet en selektiv subvention i enlighet med artikel 3.4 b i grundförordningen.

- (27) I början av 1997 meddelade de offentliga indiska myndigheterna att passbook-systemet faktiskt hade avskaffats och att ansökningar om krediter inte längre kunde göras för exporttransaktioner som ägde rum efter den 31 mars 1997. Exportörerna kan dock under en treårsperiod efter datumet för utfärdandet fortsätta att använda en passbook som redan har utfärdats. Det finns dessutom ingen tidsgräns inom vilken kreditansökningar måste göras för exporttransaktioner som ägde rum före den 31 mars 1997. Trots att systemet tekniskt har avskaffats, kan exportörer fortsätta att utnyttja detta system genom att tullfritt importera varor tills alla krediter har utnyttjats eller senast till och med den 31 mars 2000. Under dessa omständigheter betraktas ordningen som utjämningsbar.

d) *Beräkning av subventionens storlek*

- (28) Förmånen för exportörerna har beräknats på grundval av storleken på de tullar som normalt skulle ha betalats för den import som skedde under undersökningsperioden, men som inte betalades i enlighet med passbook-systemet. För att kunna fastställa den sammanlagda förmånen för mottagaren enligt detta system har detta belopp justerats

genom att ränta har lagts till för undersökningsperioden. Eftersom förmåner regelbundet erhållits under undersökningsperioden genom befrielse från importtullar, motsvarar de en rad bidrag. Det normala tillvägagångssättet att beräkna den förmån som en mottagare beviljas i form av ett engångsbidrag är att en årlig marknadsränta läggs till det nominella bidragsbeloppet med antagande av att bidraget anses ha mottagits på undersökningsperiodens första dag. I detta fall står det dock klart att de enskilda bidragen kan ha utgått när som helst mellan undersökningsperiodens första och sista dag. Istället för att lägga till en årlig ränta på hela beloppet anses det därför lämpligt att anta ett genomsnittligt bidrag har mottagits i mitten av undersökningsperioden och att räntan därför bör täcka en sexmånadersperiod, vilket motsvarar hälften av gällande årliga marknadsränta i Indien under undersökningsperioden, dvs. 7,29 %. Detta belopp (dvs. obetalda tullavgifter plus ränta) har fördelats på den sammanlagda exporten under undersökningsperioden.

Nio företag utnyttjade denna ordning under undersökningsperioden och mottog subventioner på mellan 0,2 % och 84,5 %. De företag som begärde avdrag för ansökningsavgifter som de ådragit sig för att erhålla subventionen beviljades detta. Ett av företagen begärde ytterligare avdrag för de kostnader som det ådragit sig för att erhålla subventionen. Dessa kostnader bestod av konsultarvode för behandling av ansökan avseende passbook-systemet. I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen kan avdrag beviljas för alla kostnader som är nödvändiga för att erhålla subventionen. Eftersom företag kan beviljas förmånen utan att vända sig till externa konsulter, är begäran om avdrag inte motiverad.

Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd) tillhandahöll ofullständiga uppgifter som kunde kontrolleras avseende denna ordning. I enlighet med bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen har preliminära avgöranden beträffande de subventioner som detta företag erhållit enligt passbook-systemet fattats på grundval av tillgängliga uppgifter. Med hänsyn till att andra tillförlitliga uppgifter från oberoende källor saknades och för att inte belöna bristande samarbete, ansågs det lämpligt att på detta företag tillämpa den högsta förmånssats enligt passbook-systemet som fastställts för andra samarbetsande exportörer, dvs. 84,5 %.

3. Tullkreditsystemet

- (29) Ett annat instrument inom ramen för export- och importpolitiken som innefattar exportrelaterat stöd är tullkreditsystemet vilket trädde i kraft den 7 april 1997. Detta system ersatte passbook-systemet som

avskaffades den 31 mars 1997. Det finns två typer av tullkreditsystem:

- Tullkredit som beviljas före export.
- Tullkredit som beviljas efter export.

a) *Tullkredit som beviljas före export*

- (30) Systemet med tullkredit som beviljas före export är öppet för tillverkande exportörer (dvs. alla tillverkare i Indien som exporterar) eller handlare som exporterar och har anknytning till tillverkare. För att vara berättigad till denna ordning måste företaget innan det ansöker om kredit ha exporterat under en treårsperiod.

Ingen exporterande tillverkare av den berörda produkten ansökte emellertid om eller utnyttjade systemet med tullkredit som beviljas före export. Därför behöver kommissionen i samband med undersökningen inte utvärdera denna del av systemet.

b) *Stödberättigande till systemet med tullkredit som beviljas efter export*

- (31) Systemet med tullkredit som beviljas efter export är så gott som identiskt med passbook-systemet som beskrivs ovan. Det är öppet för tillverkande exportörer (dvs. alla tillverkare i Indien som exporterar) och för handlare som exporterar.

c) *Praktisk tillämpning av systemet med tullkredit som beviljas efter export*

- (32) Enligt detta system kan alla stödberättigade exportörer ansöka om kredit vilken beräknas som en procentsats av värdet på de exporterade färdiga produkterna. De indiska offentliga myndigheterna har fastställt procentsatser för flertalet produkter, inbegripet de berörda produkterna, på grundval av standardnormerna för "Input/Output". En licens i vilken det beviljade kreditbeloppet anges utfärdas automatiskt.

Enligt denna ordning får dessa krediter användas för all senare import (t.ex. råmaterial eller kapitalvaror) som inte omfattas av Negative List of Imports. Sådana importerade varor får säljas på den inhemska marknaden (under förutsättning att mervärdesskatt betalas) eller användas på något annat sätt.

Krediter enligt denna ordning får överföras fritt. Licensen enligt denna ordning är giltig under en tolv månadersperiod från och med dagen för beviljandet av licensen.

- (33) När alla krediter har utnyttjats måste företaget betala en avgift till den behöriga myndigheten.

d) *Slutsats om systemet med tullkredit som beviljas efter export*

- (34) Denna ordning är klart knuten till exportresultat. När ett företag exporterar varor beviljas det en kredit som kan användas till att betala tullavgifter på senare import av alla typer av varor (råmaterial eller kapitalvaror). I likhet med passbook-systemet och av samma skäl som de som anges i punkt 25, är det inte ett tillåtet avskrivningssystem eller ett restitutionssystem som tillåter substitution. Ordningen utgör en subvention, eftersom det statliga finansiella bidraget i form av eftersänkta tullavgifter på import innebär en förmån för ett företag som tullfritt kan importera varor. Det är en subvention som rättsligt är knuten till exportresultat och därför betraktas som selektiv i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen.

e) *Beräkning av subventionens storlek för systemet med tullkredit som beviljas efter export*

- (35) Några av företagen ansökte under undersökningsperioden om kredit enligt systemet med tullkredit som beviljas efter export. Eftersom företagen inte utnyttjade krediterna under undersökningsperioden, beviljades de emellertid inte några utjämningsbara förmåner. Därför har ingen subventionsmarginal avseende detta system fastställts.

4. Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (36) Ett annat instrument inom ramen för export- och importpolitiken som innefattar exportrelaterat stöd är ordningen med förmånstullar för import av kapitalvaror vilken infördes den 1 april 1990 och ändrades den 5 juni 1995.

a) *Stödberättigande*

- (37) Systemet med förmånstullar för import av kapitalvaror är öppet för tillverkande exportörer (dvs. alla tillverkare i Indien som exporterar) och handlare som exporterar. Sedan den 1 april 1997 kan tillverkare som är knutna till handlare som exporterar också utnyttja denna ordning.

b) *Genomförande i praktiken*

- (38) För att kunna utnyttja denna ordning måste företaget lämna närmare upplysningar till de behöriga myndigheterna om typen av och värdet på de kapitalvaror som skall importeras. Beroende på det exportåtagande som företaget är berett att göra kommer det att få importera kapitalvaror antingen till nolltullsats eller till en lägre tullsats. En licens som medger import till förmånstullsats utfärdas automatiskt.

För att exportåtagandet skall vara uppfyllt måste de importerade produktionsmedlen ha använts till att tillverka de exporterade färdiga varorna.

- (39) En ansökningsavgift måste betalas för att en licens skall utfärdas.

c) *Slutsatser om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror*

- (40) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror är en utjämningsbar subvention, eftersom den lägre tullsats eller nolltullsats som exportören betalar i praktiken utgör ett statligt finansiellt bidrag i och med att den innebär en utebliven statlig intäkt och en förmån för företaget som betalar lägre importtullar eller inga tullar alls.

- (41) Subventionen är rättsligt knuten till exportresultat i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen, eftersom den inte kan erhållas utan, att företaget åtar sig att exportera. Den betraktas därför som selektiv.

d) *Beräkning av subventionens storlek*

- (42) Förmånen för exportörerna har beräknats på grundval av storleken på de tullar som skulle ha betalats för importerade kapitalvaror genom att detta belopp fördelats över en period som motsvarar den normala avskrivningstiden för sådana kapitalvaror inom industrin för produkten i fråga. Denna period har fastställts med hjälp av det vägda genomsnittet (på grundval av de berörda produkternas tillverkningsvolym) av avskrivningstiderna för de kapitalvaror som vart och ett av företagen faktiskt importerat med utnyttjande av denna ordning, vilket gav en normal avskrivningstid på 15,5 år. För att kunna fastställa den sammanlagda förmånen för företaget enligt denna ordning har det på så sätt beräknade beloppet avseende undersökningsperioden justerats genom att ränta för denna period har lagts till. Med hänsyn till typen av subvention, vilken motsvarar ett engångsbidrag, ansågs den gällande marknadsräntan i Indien under undersökningsperioden, dvs. 14,58 %, lämplig. Detta belopp har sedan fördelats på den sammanlagda exporten under undersökningsperioden.

Tre företag utnyttjade denna ordning under undersökningsperioden och fick förmåner på mellan 0,1 % och 1,1 %.

Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd) tillhandahöll ofullständiga uppgifter som kunde kontrolleras avseende detta system. I enlighet med bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen kunde prelimi-

nära avgöranden beträffande de subventioner som detta företag erhållit enligt denna ordning inte grundas på de otillräckliga uppgifter som lämnats, utan har fattats på grundval av de uppgifter som fanns tillgängliga. Med hänsyn till att andra tillförlitliga uppgifter från oberoende källor saknades och för att inte belöna bristande samarbete, ansågs det lämpligt att på detta företag tillämpa den högsta förmånssats som enligt ordningen fastställts för andra samarbetande exportörer, dvs. 1,1 %.

Ett företag, Raajratna Metal Industries Ltd, utnyttjade ordningen avseende import av maskiner för tillverkning av en produkt (valstråd) som inte omfattades av undersökningen. Kommissionen kontrollerade att de importerade maskinerna enbart kunde användas till att färdigställa valstråd som såldes separat, dvs. att maskinerna inte vid något skede i tillverkningsprocessen användes för tillverkning av stänger av rostfritt stål (inbegripet tillverkning av vanligt råmaterial). Därför ansågs det att företaget inte beviljades någon förmån för tillverkning av stänger av rostfritt stål enligt denna ordning.

5. Industriella frizoner för export och exportorienterade företag

- (43) Ett annat instrument inom ramen för export- och importpolitiken som innefattar exportrelaterat stöd är ordningen med industriella frizoner för export och exportorienterade företag vilken infördes den 22 juni 1994.

Kommissionen konstaterade att ingen tillverkare av den berörda produkten var etablerad i någon industriell frizon eller var ett exportorienterat företag. Därför behöver kommissionen inte utvärdera denna ordning i samband med undersökningen.

6. Befrielse från inkomstskatt

- (44) Systemet med befrielse från inkomstskatt grundar sig på lagen om inkomstbeskattning från 1961. I denna lag, som årligen ändras genom skattelagen (Finance Act), fastställs grunden för skatteuppbörd samt olika befrielser och avdrag som kan yrkas. Bland de befrielser som kan yrkas av företag kan nämnas de som omfattas av avsnitten 10A, 10B och 80HHC i lagen.

a) Stödberättigande

- (45) Befrielse enligt avsnitt 10A kan begäras av företag i frihandelszoner. Befrielse enligt avsnitt 10B kan begäras av exportorienterade företag. Befrielse enligt avsnitt 80HHC kan begäras av alla varuexporterande företag.

b) Genomförande i praktiken

- (46) För att kunna dra nytta av dessa skatteavdrag och skattebefrielser måste ett företag yrka på relevant avdrag i sin inkomstdeklaration till skattemyndigheterna i slutet av beskattningsåret. Beskattningsåret löper mellan den 1 april och den 31 mars. Inkomstdeklarationen måste lämnas till skattemyndigheterna före den 30 november samma år. Myndigheternas taxering kan ta upp till tre år efter det att deklarationen lämnats in. Ett företag kan bara yrka på en av avdragsmöjligheterna i de tre avsnitt som nämns ovan.

Enligt avsnitten 10A, 10B och 80HHC kan företag yrka på skattebefrielse för den beskattningsbara vinst som uppkommit genom exportförsäljning. Det var bara avsnitt 80HHC enligt systemet med befrielse från inkomstskatt som under undersökningsperioden utnyttjades av företagen.

c) Slutsats om befrielse från inkomstskatt

- (47) I punkt e i förteckningen över exempel på exportsubventioner (bilaga I till grundförordningen) hänvisas till "befrielse helt eller delvis... från direkta skatter... vilka... beviljas på grund av deras export" som ett exempel på exportsubvention. Systemet med befrielse från inkomstskatt innefattar ett statligt finansiellt bidrag till företaget, eftersom statliga intäkter i form av direkta skatter, som skulle ha betalats om företaget inte yrkat på befrielse från inkomstskatt, efterskänks. Detta finansiella bidrag innebär en förmån för mottagaren, eftersom dennes inkomstskatt minskar.
- (48) Detta är en subvention som rättsligt är knuten till exportresultat i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen, eftersom enbart vinst från exportförsäljning är befriad från skatt. Subventionen betraktas därför som selektiv.

d) Beräkning av subventionens storlek

- (49) Såsom anges i punkt 46 ovan görs yrkanden om befrielse i enlighet med avsnitten 10A, 10B och 80HHC i samband med ingivande av inkomstdeklarationen i slutet av beskattningsåret. Eftersom beskattningsåret i Indien löper mellan den 1 april och den 31 mars bör förmånen enligt detta system beräknas på grundval av beskattningsåret 1996/1997 (dvs. den 1 april 1996 till den 31 mars 1997), vilket omfattar sex månader av undersökningsperioden. Förmånen för exportörerna har därför beräknats på grundval av skillnaden mellan det skattebelopp som normalt skulle ha betalats med och utan skattebefrielse. Det har tagits hänsyn till det faktum att vissa företag omfattas av "Minimum Alternate Tax", vilket är en alternativ metod för att räkna ut den skatt som skall betalas enligt lagen

om inkomstbeskattning. Satsen för företagsbeskattning för detta beskattningsår uppgick till 43 %. För att kunna fastställa den sammanlagda förmånen för mottagaren har detta belopp justerats genom att ränta för undersökningsperioden har lagts till. Med hänsyn till att denna typ av subvention motsvarar ett engångsbidrag, ansågs en räntesats på 14,58 %, dvs. gällande marknadsränta i Indien under undersökningsperioden, lämplig. Det sammanlagda förmånsbeloppet har fördelats på den totala exporten under beskattningsåret 1996/1997.

Under beskattningsåret 1996/1997 utnyttjade sex företag denna ordning enligt avsnitt 80HHC, vilket innebar subventioner på mellan 0,7 % och 2,8 %.

7. De utjämningsbara subventionernas storlek

- (50) Mot denna bakgrund är de utjämningsbara subventionernas storlek sammantaget för var och en av de exportörer som är föremål för undersökning följande:

	Passbook-systemet	Tull-kreditsystemet	Förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror	Inkomstbeskattning	Totalt
Bhansali Bright Bars	13,8 %			0,7 %	14,5 %
Facor	84,5 %		1,1 %		85,6 %
Grand Foundry	84,5 %				84,5 %
Isibars	38,7 %		1,1 %	1,2 %	41,0 %
Mukand	18,1 %		0,1 %	1,5 %	19,7 %
Panchmahal Steel	0,2 %		0,7 %		0,9 %
Raajratna	44,2 %			2,8 %	47,0 %
Venus Wire	22,9 %			1,9 %	24,8 %
Viraj Alloys	25,6 %			1,4 %	27,0 %

D. SKADA

1. Gemenskapsindustrin

- (51) Den sammanlagda tillverkningen för de fem gemenskapstillverkare av rostfritt stål som stödde klagomålet och samarbetade fullt ut med kommissionen (se punkt 5) utgjorde 45 % av gemenskapens sammanlagda tillverkning. Dessa företag utgör "gemenskapsindustrin" i enlighet med artiklarna 9.1 och 10.8 i grundförordningen.

plus den totala importen minus den totala exporten. Kommissionen använde sig i detta avseende av uppgifter från gemenskapsindustrin, övriga tillverkare i gemenskapen, Eurofer och Eurostats statistik.

- (54) Under perioden 1994 till juni 1997 uppgick den sammanlagda förbrukningen i gemenskapen, uttryckt i ton, till 117 039 ton år 1994, 146 025 ton år 1995, 113 448 ton år 1996 och 148 457 ton under undersökningsperiod 12.

2. Allmänna anmärkningar

- (52) Det bör erinras om att undersökningsperioden endast omfattade nio månader. Slutsatserna från undersökningsperioden extrapolerades därför på tolv månader för att möjliggöra en jämförelse på årsbasis (nedan kallad undersökningsperiod 12).

3. Förbrukning i gemenskapen

- (53) Beräkningen av den synliga förbrukningen av stänger av rostfritt stål i gemenskapen under perioden januari 1994 till juni 1997 grundade sig på den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen

4. Den subventionerade importens storlek och marknadsandel

- (55) Importvolymen från Indien, uttryckt i ton, utvecklades på följande sätt: 7 597 ton år 1994, 11 170 ton år 1995, 10 329 ton år 1996 och 8 311 ton under undersökningsperiod 12, vilket motsvarar en total ökning på 714 ton, eller 9,4 %, med en topp på 36 % (2 732 ton) mellan 1994 och 1996.

- (56) Den indiska marknadsandelen (på grundval av Eurostatstatistik) ökade stadigt från 6,5 % år 1994, till 7,6 % år 1995 och till 9,1 % år 1996. Detta motsvarar en ökning på 40 % jämfört med åren 1994 till 1996. Under undersökningsperioden minskade marknadsandelen, men låg ändå kvar på en hög nivå (5,6 %).

5. Priser för den subventionerade importen från Indien och prisunderskridande

- (57) På grundval av Eurostatstatistik har det fastställts att importen från Indien under perioden från 1994 till undersökningsperioden genomgående skedde till priser som underskred gemenskapsindustrins priser. Denna analys har bekräftats i detalj för undersökningsperioden.
- (58) I syfte att fastställa om de samarbetsvilliga indiska exportörernas priser underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser genomfördes en detaljerad analys av varje exportörs försäljning under undersökningsperioden. Analysen genomfördes på så sätt att för varje produktslag jämfördes exportörernas vägda genomsnittliga exportpris med gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspris till icke-närstående företag. Om exporten skedde via närstående företag gjordes justeringar av exportpriserna för alla kostnader som tillkom mellan importen och försäljningen till första oberoende kund. Vid jämförelsen grupperades produkterna i produktslag på grundval av stålqualität, form, diameter och tolerans.
- (59) Vid behov gjordes justeringar av de indiska exportpriserna för transport- och hanteringskostnader i syfte att fastställa ett pris fritt gemenskapens gräns, förtullat.
- (60) En justering gjordes av gemenskapstillverkarnas försäljningspriser för olika handelsled, eftersom det hade konstaterats att de indiska tillverkarna sålde till handlare under det att gemenskapsindustrin sålde både till handlare och användare och beviljade handlarna betydande rabatter. Justeringen skedde genom att gemenskapsindustrins försäljningspris till slutanvändarna minskades för att ta hänsyn till de rabatter som beviljats. Dessutom justerades gemenskapsindustrins försäljningspriser vid behov för att ta hänsyn till transportkostnader.
- (61) De indiska exporterande tillverkarna begärde justering för påstådda skillnader i kvalitet, vilket inte kunde beviljas, eftersom den berörda produktens kemiska sammansättning regleras av internationella normer. Begäran var endast allmänt hållen, dvs. den indiske tillverkaren lämnade inga företags-specifika uppgifter, och följaktligen var det inte möjligt att göra en riktig kontroll av begäran.
- (62) På samma sätt kunde en begäran från de indiska exporterande tillverkarna om justering för 1) olika fördröjning mellan order och leverans, och 2) olika prissättningsmekanismer (indiska tillverkare säljer till fasta priser, under det att gemenskapstillverkarna använder ett system med ett grundpris till vilket läggs ett legeringspåslag för nickel, krom och molybden) inte beviljas, eftersom det inte kunde påvisas att dessa bägge faktorer inverkar på prisernas jämförbarhet.
- (63) Inte heller kunde en begäran från två indiska exporterande tillverkare om justering för olika betalningsvillkor beviljas. De indiska exporterande tillverkarna hade uppgivit att de, i motsats till gemenskapsindustrin, tillämpade ett betalningsvillkor som innebar betalning ungefär 30 dagar före leverans. Detta påstående vederlades av kommissionens undersökningsresultat enligt vilket det fastställdes att de berörda indiska tillverkarna tillämpade ett betalningsvillkor som innebar betalning 60 dagar efter dagen för avsändning. Eftersom transporten från Indien till gemenskapen i genomsnitt inte tar längre än 30 dagar innebar detta att de indiska tillverkarna, i likhet med vad som konstaterats vara fallet för gemenskapsindustrin, erhöll betalning inte före men efter leverans.
- (64) De indiska tillverkarna begärde slutligen att det vid beräkningen av prisunderskridande och undanröjande av skada (se punkt 97) skulle tas hänsyn till att Indien i enlighet med Allmänna preferenssystemet är befriad från den tull på 4,2 % som tas ut på den berörda produkten. Enligt dessa tillverkare borde de indiska exportpriserna ökas med 4,2 %, som om Allmänna preferenssystemet inte hade varit tillämpligt på importen från Indien. Detta argument godtogs inte, eftersom beräkningen av prisunderskridande grundar sig på de faktiska priser som betalas på marknaden. Hypotetiska tullar kan därför inte beaktas. I den relevanta lagstiftningen, särskilt artikel 13 i rådets förordning (EG) nr 3281/94⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/98⁽²⁾ anges att behandling enligt Allmänna preferenssystemet inte hindrar att åtgärder mot skadevällande dumpning vidtas.
- (65) Jämförelsen mellan de justerade vägda genomsnittliga exportpriserna och gemenskapsindustrins

⁽¹⁾ EGT L 348, 31.12.1994, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 80, 18.3.1998, s. 1.

vägda genomsnittliga försäljningspriser visade att de indiska exporterande tillverkarna hade underskridit gemenskapstillverkarnas försäljningspriser enligt följande:

— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd, Mumbai	14,5 %
— Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd), Nagpur	16,5 %
— Grand Foundry Ltd, Mumbai	13,3 %
— Isibars Ltd, Mumbai	19,5 %
— Mukand Ltd., Mumbai	17,9 %
— Panchmahal Steel Ltd, Baroda	13,9 %
— Raajratna Metal Industries Ltd, Ahmedabad	16,8 %
— Venus Wire Industries Ltd, Mumbai	13,2 %
— Viraj Alloys Ltd, Mumbai	19,8 %

- (66) Vid undersökningen hävdade vissa indiska tillverkare att det med hänsyn till slutsatserna i kommissionens beslut 98/247/EKSG rörande konkurrensfrågor (Ärende IV/35.814-Legeringspåslag)⁽¹⁾ som nyligen fattats skulle vara meningslöst att beräkna prisunderskridandemarginaler i samband med denna undersökning.

I detta beslut anges att gemenskapstillverkare av platta produkter av rostfritt stål på ett samordnat sätt har ändrat "referensvärdena i den beräkningsmetod som används för att beräkna legeringspåslagen. Detta har skett i syfte att begränsa och snedvrider den normala konkurrensen på den gemensamma marknaden".

Det är emellertid att märka att detta beslut inte hänför sig till den produkt som är föremål för antisubventionsundersökningen. Stänger av rostfritt stål tillhör kategorin långa produkter av rostfritt stål, och inte platta produkter av rostfritt stål, vilket är den produkt som avses i beslutet.

De indiska företagen bekräftade denna skillnad, men hävdade att det även förekom ett samordnat förfarande med avseende på stänger av rostfritt stål. Två av dem ingav ett formellt klagomål i enlighet med artikel 3 i rådets förordning nr 17/62⁽²⁾. Ingen avgörande bevisning lämnades eller gjordes tillgänglig för kommissionen i detta skede som tydde på att tillverkarna av stänger av rostfritt stål "genom ett samordnat förfarande hade kommit överens om en prissättningsmekanism för stänger av rostfritt stål". I detta sammanhang är det viktigt att understryka att tillverkarna av platta produkter av rostfritt stål och tillverkarna av stänger av rostfritt stål till största delen inte är desamma.

Dessutom noterades det att i jämförelse med gemenskapsindustrins försäljningspriser varierade försäljningspriserna för identiska produktslag som såldes till jämförbara kundkategorier väsentligt under samma tidsperiod. Dessutom noterades det att försäljningspriserna varierade mellan olika tidsperioder (och uppvisade en nedåtgående utveckling sedan 1995), vilket ledde till olika lönsamhetsnivåer under olika perioder för de tillverkare som utgjorde gemenskapsindustrin. Kommissionen drog därför slutsatsen att tvärtom vad de indiska tillverkarna hävdade fanns det inget i detta skede av undersökningen som tydde på att det vore meningslöst att beräkna prisunderskridandemarginaler.

6. Gemenskapsindustrins situation

6.1 Tillverkningsvolym, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (67) Under perioden 1994 till juni 1997 uppgick gemenskapsindustrins sammanlagda tillverkning, uttryckt i ton, till 60 800 ton år 1994, 65 459 ton år 1995, 53 070 ton år 1996 och 66 640 ton under undersökningsperiod 12.

- (68) Kommissionen drog slutsatsen att gemenskapsindustrins sammanlagda tillverkning hade fluktuerat under de senaste åren på grund av ändrad efterfrågan och lågprisimport från Indien. Till följd av en mycket stor efterfrågan blev 1995 ett framgångsrikt år för gemenskapsindustrin med avseende på tillverkningsnivån, medan tillverkningsnivån minskade väsentligt 1996. Detta berodde på att förbrukningen i gemenskapen minskade 1996 och att de indiska exporterande tillverkarna sålde sina produkter till mycket låga priser och på så sätt underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser. Gemenskapsindustrins tillverkning ökade igen under undersökningsperioden till följd av en ökad efterfrågan, samtidigt som försäljningspriserna sjönk.

- (69) Vad gäller utvecklingen av kapaciteten och kapacitetsutnyttjandet använder gemenskapsindustrin samma maskiner även för att tillverka andra produkter. Följaktligen är det svårt att göra en exakt bedömning av kapaciteten och kapacitetsutnyttjandet för den berörda produkten. Således ansågs det lämpligt att inte dra några slutsatser på grundval av dessa bägge faktorer.

6.2 Försäljningsvolym

- (70) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym till icke-närstående företag i gemenskapen (uttryckt i ton)

⁽¹⁾ EGT L 100, 1.4.1998, s. 55.

⁽²⁾ EGT 13, 21.2.1962, s. 204/62.

uppgick till 31 659 ton år 1994, 33 264 ton år 1995, 22 988 ton år 1996, 21 081 ton under undersökningsperioden och 28 108 ton under undersökningsperiod 12, medan försäljningsvolymen till närstående företag var 12 977 ton år 1994, 13 675 ton år 1995, 11 930 ton år 1996, 13 092 ton under undersökningsperioden och 17 456 ton under undersökningsperiod 12.

- (71) Kommissionen drog slutsatsen att både försäljningsvolymen till icke närstående företag i gemenskapen och den sammanlagda volymen till såväl ickenärstående som närstående företag i gemenskapen utvecklades ungefär likadant som tillverkningsvolymen. Försäljningsvolymen fluktuerade under de närmast föregående åren och 1996 sjönk den betydligt. Denna utveckling vände först till följd av betydande prissänkningar under undersökningsperioden, då försäljningsvolymen var högre än för 1996.

- (72) Denna utveckling innebär att försäljningsvolymen till icke-närstående företag minskade med mer än 11 % om man jämför 1994 med undersökningsperiod 12. I detta avseende konstaterades även att gemenskapsindustrin inte kunde dra nytta av den allmänna marknadstillväxten.

6.3 Marknadsandel

- (73) Marknadsandelen för den indiska importen ökade väsentligt mellan 1994 och 1996 (se ovan) under det att gemenskapsindustrins marknadsandel uppvisade en negativ utveckling under samma period. Vad gäller försäljningen till både närstående och icke-närstående företag konstaterades att även om gemenskapsindustrins marknadsandel uppgick till 38,1 % år 1994, uppgick den endast till 32,1 % år 1995 och 30,8 % år 1996. Detta innebär en förlust på 19,2 %. Marknadsandelen nådde sin lägsta nivå (30,7 %) under undersökningsperioden.
- (74) Vad gäller försäljningen till enbart icke-närstående företag fastställdes det att marknadsandelen hade minskat väsentligt från 27,0 % år 1994, till 22,8 % år 1995 och till 20,1 % år 1996. Detta innebär en förlust på 25,6 %. Marknadsandelen nådde sin lägsta nivå (18,9 %) under undersökningsperioden.

6.4 Försäljningspriser

- (75) Från och med 1995 uppvisade gemenskapsindustrin stadigt sjunkande försäljningspriser. Gemenskapsindustrin hade sänkt sina priser med 21 % sedan 1995 i syfte att förhindra ytterligare förluster av marknadsandelar. Försäljningspriserna sjönk enligt index från 134 år 1995, till 126 år 1996 och till 106 under undersökningsperioden (index 100 år 1994).

6.5 Lönsamhet

- (76) Vad gäller lönsamheten visade undersökningen att alla utom en av de tillverkare som utgjorde gemenskapsindustrin hade haft en bättre ekonomisk situation 1994 än under undersökningsperioden. Vinstmarginalen hade sjunkit betydligt för alla företag, särskilt mellan 1995 och undersökningsperioden, och i synnerhet ett företag gick med stora förluster under undersökningsperioden. Den vägda genomsnittliga vinstmarginalen under undersökningsperioden var otillräcklig för alla utom en tillverkare till följd av sänkta försäljningspriser.

Index för vinstmarginalen utvecklades enligt följande: 100 år 1994, 312 år 1995, 151 år 1996 och 73 under undersökningsperioden.

6.6 Sysselsättning och lager

- (77) Vad gäller sysselsättning var antalet anställda i gemenskapsindustrin nästan oförändrat, och minskade från 602 år 1994 till 592 under undersökningsperioden. I en del fall kunde friställningar endast undvikas genom kortare arbetstid.
- (78) Lagren ökade med mer än 3 000 ton mellan 1994 och undersökningsperioden. Vid slutet av undersökningsperioden uppgick lagren till 10 923 ton.

7. Slutsats

- (79) Av ovanstående framgår det att gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada. De huvudsakliga skadefaktorerna utgörs av de indiska exporterande tillverkarnas betydande prisunderskridande och den därav följande prisdepressionen för gemenskapsindustrins försäljningspriser, en otillräcklig lönsamhet, de betydande marknadsandelar som de indiska exporterande tillverkarna vunnit mellan 1994 och 1996 och en motsvarande förlust av marknadsandelar för gemenskapsindustrin, minskad försäljningsvolym samt ökade lager.

E. ORSAKSSAMBAND

1. Verkan av den subventionerade importen

- (80) Den snabba ökningen av den indiska importens marknadsandel (40 % mellan 1994 och 1996) och det betydande prisunderskridande som konstaterats (upp till 16,3 %) sammanfaller med en försämring av gemenskapsindustrins situation, särskilt i form av förlorade marknadsandelar, prisdepression och otillräcklig lönsamhet.
- (81) För att bemöta den subventionerade importen från Indien kunde gemenskapsindustrin efter det framgångsrika året 1995 välja att antingen upprätthålla sina priser eller att följa de subventionerade

priserna, vilket skulle innebära negativa följder för lönsamheten. Under 1996 försökte vissa gemenskapstillverkare upprätthålla sina försäljningspriser på en hög nivå under det att andra sänkte dem. Bägge strategierna inverkade negativt på lönsamheten antingen direkt (lägre priser) eller indirekt (lägre försäljningsvolym, vilket leder till högre allmänna omkostnader per sålt ton). Under undersökningsperioden sänkte alla gemenskapstillverkare sina försäljningspriser ytterligare, vilket ånyo innebar negativa följder för deras lönsamhet. Detta visar tydligt hur priskänslig marknaden är och hur stor inverkan de indiska exporterande tillverkarnas prisunderskridande har.

- (82) Vissa indiska exporterande tillverkare gjorde gällande att de inte hade vållat någon väsentlig skada, eftersom de endast hade sålt till ett begränsat antal handlare, under det att gemenskapstillverkarna även hade sålt till användare och handlare som inte var kunder till de indiska tillverkarna. Följaktligen förelåg endast en begränsad konkurrens mellan de indiska produkterna och gemenskapsprodukterna, som endast berörde 35 % av den totala marknaden i gemenskapen. Mot detta argument talade det faktum att det är lätt att överblicka marknaden, som reagerar snabbt på prisändringar, samt att de indiska tillverkarna har möjlighet att sälja till andra köpare i gemenskapen.

2. Andra faktorer

- (83) Kommissionen övervägde även om andra faktorer såsom marknadens utveckling i sin helhet, gemenskapsindustrins eget beteende eller import från andra länder kunde ha orsakat den skada som gemenskapsindustrin vållats.
- (84) Vissa indiska tillverkare hävdade att den klagande gemenskapsindustrin var ineffektiv och riktade särskilt uppmärksamheten på det låga kapacitetsutnyttjandet. Såsom anges ovan ansågs det hur som helst inte lämpligt att använda graden av kapacitetsutnyttjande som en avgörande skadefaktor. En minskning av kapacitetsutnyttjandet inträffar emellertid alltid i samband med en betydande minskning av gemenskapsindustrins försäljning tillsammans med en ökning av den subventionerade importen.
- (85) Vid undersökningen övervägdes även huruvida situationen för de tillverkare i gemenskapen som inte utgjorde en del av gemenskapsindustrin enligt definitionen i punkt 51 var annorlunda än för gemenskapsindustrin. På grund av brist på kontrollerbara

uppgifter och med hänsyn till överblickbarheten på gemenskapsmarknaden för stänger av rostfritt stål, särskilt vad gäller priser, drogs slutsatsen att utvecklingen för de andra tillverkarna i gemenskapen sannolikt har varit ungefär densamma som för de samarbetsvilliga tillverkarna.

- (86) Dessutom konstaterades det att import från andra länder inte hade haft någon avgörande inverkan på gemenskapsindustrin. Denna import var antingen försumbar volymmässigt och/eller skedde till högre priser. Endast den ryska importen förefaller att i genomsnitt ha skett till lägre priser än den indiska importen. Under undersökningsperioden svarade dock denna import volymmässigt endast för 1,2 % av gemenskapsmarknaden.
- (87) De indiska tillverkarna hävdade slutligen att priserna på varmvalsade stänger, dvs. det huvudsakliga råmaterialet i tillverkningen av stänger av rostfritt stål, och priserna på stänger av rostfritt stål inte följt samma nedåtgående utveckling under de senaste åren. Detta påstods ha lett till svårigheter för icke-integrerade tillverkare, eftersom dessa tvingades köpa råmaterial till högre priser. De icke-integrerade tillverkarnas svårigheter kunde därför inte hänföras till den indiska importen. Det sistnämnda påståendet underbyggdes inte av några bevis och kunde därför inte beaktas i detta skede.

3. Slutsats

- (88) Med hänsyn till att prisunderskridandet, gemenskapsindustrins sänkningar av sina försäljningspriser, den otillräckliga lönsamheten samt de betydande marknadsandelar som de indiska exporterande tillverkarna vunnit mellan 1994 och 1996 (en utveckling som endast kunde vändas efter det att gemenskapsindustrin hade sänkt sina priser) och en motsvarande förlust av marknadsandelar för gemenskapsindustrin sammanföll i tiden, drogs slutsatsen att den subventionerade importen från Indien i sig själv, hade vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

F. GEMENSKAPENS INTRESSE

- (89) För att kunna göra en helhetsbedömning av huruvida det låg i gemenskapens intresse att införa utjämningsåtgärder genomförde kommissionen i enlighet med artikel 31 i grundförordningen en undersökning av de sannolika konsekvenserna för de olika berörda intressena av att införa respektive inte införa åtgärder.

(90) Åtgärder kan inte vidtas i det fall gemenskapens institutioner, på grundval av samtliga uppgifter som lämnats, med säkerhet kan dra slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att införa sådana åtgärder.

(91) I syfte att undersöka denna fråga sändes frågeformulär till 59 användare av stänger av rostfritt stål, men inga underbyggda svar erhöles. Detta ansågs innebära att undersökningsresultatet troligen inte skulle ha några väsentliga verkningar för användarna, antingen på grund av att stänger av rostfritt stål inte är en betydande kostnadsfaktor för dem eller på grund av att deras tillverkning av produkter i senare led med avseende på stänger av rostfritt stål endast svarar för en liten andel av den totala tillverkningen. Hur som helst noterades att alla prisökningar till följd av utjämningsåtgärderna endast skulle bli måttliga på grund av det stora antalet konkurrenter i och utanför gemenskapen.

(92) Kommissionen kontaktade även fjorton leverantörer av råmaterial till gemenskapstillverkarna av stänger av rostfritt stål. Av svaren från dessa framgick det att återinförandet av rättvis handel skulle medföra fördelar för industrin i tidigare led med avseende på tillverkning, försäljning, sysselsättning och lönsamhet.

(93) Det har slutligen hävdats att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa åtgärder med hänsyn till de metoder som påstås användas vid beräkningen av legeringspåslaget. I detta avseende hänvisas till kommentarerna ovan. Dessutom beaktades det faktum att ingen av användarna i sitt svar på kommissionens frågeformulär hävdade att gemenskapsindustrins försäljningspriser för stänger av rostfritt stål var oerättigt höga.

(94) Sammanfattningsvis fanns det ingen bevisning som tydde på att det inte låg i gemenskapens intresse att införa åtgärder.

G. PRELIMINÄR TULL

(95) På grundval av slutsatserna om subvention, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse anser kommissionen att det är nödvändigt att införa preliminära utjämningsåtgärder.

(96) I syfte att fastställa nivån på dessa åtgärder tog kommissionen hänsyn till de subventionsmarginaler som konstaterats och storleken på den tull som krävs för att undanröja den skada som vållats gemenskapsindustrin.

(97) För detta ändamål ansåg kommissionen att det var nödvändigt att öka priserna för den subventionerade importen till en icke-skadevållande nivå. Den nödvändiga prisökningen fastställdes på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpris som användes för att fastställa prisunderskridandet (se punkt 58 och efterföljande punkter) med gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga tillverkningskostnad och en rimlig avkastning i förhållande till omsättningen. I detta hänseende användes en vinstmarginal på 5 % av omsättningen. Kommissionen anser att denna vinstnivå är tillräcklig med hänsyn till att det rör sig om en fullt utvecklad produkt.

(98) Enligt denna jämförelse var skademarginalerna (uttryckta i förhållande till priset fritt gemenskapens gräns), följande:

— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd, Mumbai	18,3 %
— Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd), Nagpur	11,5 %
— Grand Foundry Ltd, Mumbai	16,7 %
— Isibars Ltd, Mumbai	25,0 %
— Mukand Ltd, Mumbai	24,5 %
— Panchmahal Steel Ltd, Baroda	17,6 %
— Raajratna Metal Industries Ltd, Ahmedabad	21,2 %
— Venus Wire Industries Ltd, Mumbai	16,5 %
— Viraj Alloys Ltd, Mumbai	23,5 %

(99) I enlighet med artikel 12.1 i grundförordningen skall tullsatsen motsvara subventionsmarginalen, såvida inte skademarginalen är lägre. Följande tullsats skall därför tillämpas på de samarbetsvilliga tillverkarna:

— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd, Mumbai	14,5 %
— Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd), Nagpur	11,5 %
— Grand Foundry Ltd, Mumbai	16,7 %
— Isibars Ltd, Mumbai	25,0 %
— Mukand Ltd, Mumbai	19,7 %
— Panchmahal Steel Ltd, Baroda	0 %
— Raajratna Metal Industries Ltd, Ahmedabad	21,2 %
— Venus Wire Industries Ltd, Mumbai	16,5 %
— Viraj Alloys Ltd, Mumbai	23,5 %

(100) För att undvika att bristande samarbete belönas ansågs det lämpligt att fastställa tullsatsen för de icke-samarbetsvilliga företagen till den högsta tullsats som konstaterats, dvs. 25 %.

H. SLUTBESTÄMMELSER

- (101) Enligt god förvaltningspraxis bör en period fastställas inom vilken de berörda parter som gav sig till kända inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande skriftligen kan lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att alla avgöranden i denna förordning är preliminära och kan behöva övervägas på nytt i samband med fastställandet av en eventuell, slutgiltig tull.
- (102) I enlighet med artikel 24.1 i grundförordningen skall ingen produkt beläggas med både antidumpnings- och utjämningstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention. Eftersom anti-dumpningstullar införts på import av den berörda produkten, måste det fastställas om och i vilken utsträckning subventionen och dumpningsmarginalen uppstått från samma situation.
- (103) II fallet i fråga har det konstaterats att samtliga undersökta ordningar utgör exportsubventioner i enlighet med artikel 3.4 a i grundförordningen. Subventionerna kan som sådana bara påverka de indiska tillverkarnas exportpriser vilka leder till högre dumpningsmarginaler. De fastställda dumpningsmarginalerna har med andra ord helt eller delvis orsakats av exportsubventioner. Under dessa

omständigheter bör inte både utjämnings- och antidumpningstullar införas i full utsträckning i förhållande till de relevanta subventions- eller dumpningsmarginaler som fastställts. Med hänsyn till det faktum att dumpningsmarginalerna helt eller delvis beror på exportsubventionerna, måste de antidumpningstullar som infördes genom kommissionens förordning (EG) nr 1084/98 anpassas för att återspegla de faktiska dumpningsmarginaler som kvarstår efter införandet av de utjämningstullar som skall råda bot på exportsubventionernas verkan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär utjämningstull skall införas på import av stänger av rostfritt stål, tillformade eller färdigbehandlade i kallt tillstånd men inte vidare bearbetade, innehållande minst 2,5 viktprocent nickel, med runt tvärsnitt och andra tvärsnitt, som för närvarande omfattas av KN-nr 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 och 7222 20 81 med ursprung i Indien.

2. Den preliminära tullsats som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, skall vara följande:

Tillverkare	Tullsats (%)	Taric-tilläggsnummer
Bhansali Bright Bars Pvt Ltd, Mumbai	14,5	8226
Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd), Nagpur	11,5	8400
Grand Foundry Ltd, Mumbai	16,7	8401
Isibars Ltd, Mumbai	25,0	8402
Mukand Ltd, Mumbai	19,7	8403
Panchmahal Steel Ltd, Baroda	0	8404
Raajratna Metal Industries Ltd, Ahmedabad	21,2	8405
Venus Wire Industries Ltd, Mumbai	16,5	8407
Viraj Alloys Ltd, Mumbai	23,5	8410
Alla andra företag	25,0	8900

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

4. Övergång till fri omsättning i gemenskapen av den produkt som avses i punkt 1 får endast ske om en säkerhet som motsvarar nivån på den preliminära tullen ställs.

Artikel 2

Artikel 1.2 i förordning (EG) nr 1084/98 skall ändras på följande sätt:

”2. Den tullsats som skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, skall vara följande:

Tillverkare	Tullsats (%)	Taric-tillägsnummer
Bhansali Bright Bars Pvt Ltd, Mumbai	2,2	8226
Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd), Nagpur	0	8400
Grand Foundry Ltd, Mumbai	0	8401
Isibars Ltd, Mumbai	0	8402
Mukand Ltd, Mumbai	0	8403
Panchmahal Steel Ltd, Baroda	11,4	8404
Raajratna Metal Industries Ltd, Ahmedabad	0	8405
Venus Wire Industries Ltd, Mumbai	0	8407
Viraj Alloys Ltd, Mumbai	0	8410
Övriga företag	0	8900”

Artikel 3

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30 i förordning (EG) nr 2026/97 får de berörda parter som gav sig till känna inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda muntligen av kommissionen inom 15 dagar efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Enligt artikel 31.4 i förordning (EG) nr 2026/97 får de berörda parterna yttra sig om tillämpningen av denna

förordning inom en månad efter det att den har trätt i kraft.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning skall tillämpas under en period av fyra månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1557/98

av den 17 juli 1998

om att inte fullfölja det tvåhundra sjätte delanbuds förfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2634/97⁽²⁾, särskilt artikel 6.7 i denna, och med beaktande av följande:

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2456/93 av den 1 september 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 805/68 vad beträffar allmänna och särskilda interventionsåtgärder för nötkött⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2602/97⁽⁴⁾, inleddes ett anbuds förfarande genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1473/98⁽⁶⁾.

Enligt artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 2456/93 skall det eventuellt vid varje delanbuds förfarande fastställas ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 med hänsyn till

mottagna anbud. I enlighet med artikel 13.2 kan det beslutas att anbuds förfarandet inte skall avslutas.

Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det tvåhundra sjätte delanbuds förfarandet och med beaktande, i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 805/68, av marknadens krav på ett rimligt stöd och den säsongsbetingade utvecklingen av slakt och av priser, är det lämpligt att inte fullfölja anbudet.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det tvåhundra sjätte delanbuds förfarandet som inleddes genom förordning (EEG) nr 1627/89 fullföljs inte.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 20 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 356, 31.12.1997, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 225, 4.9.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 351, 23.12.1997, s. 20.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 194, 10.7.1998, s. 9.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1558/98

av den 17 juli 1998

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in under juli månad 1998 om exportlicens för nötköttsprodukter som berättigar till särskild behandling vid import till tredje land får godkännas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 759/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 12.8 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 12 i förordning (EG) nr 1445/95 fastställs de bestämmelser som skall gälla för ansökningar om exportlicenser för de produkter som avses i artikel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2973/79 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3434/87 ⁽⁴⁾.

I förordning (EEG) nr 2973/79 fastställs de kvantiteter kött som får exporteras inom ramen för nämnda ordning för det tredje kvartalet 1998.

De kvantiteter för vilka licensansökningar lämnats in för det tredje kvartalet 1998 understiger de tillgängliga kvantiteterna. Samtliga dessa ansökningar kan följaktligen godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Samtliga ansökningar om exportlicens som lämnats in i juli 1998 för det tredje kvartalet 1998 för nötkött, som avses i förordning (EEG) nr 2973/79, skall godkännas.

Artikel 2

I enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 1445/95 får licensansökningar för det kött, som avses i artikel 1, lämnas in under de tio första dagarna av det fjärde kvartalet 1998 för följande kvantitet: 5 000 ton.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 21 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽²⁾ EGT L 105, 4.4.1998, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 336, 29.12.1979, s. 44.

⁽⁴⁾ EGT L 327, 18.11.1987, s. 7.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1559/98
av den 17 juli 1998
om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 2190/96 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/98⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1276/98⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1302/98⁽⁴⁾, fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B, andra än de för vilka ansökning sker inom ramen för livsmedelshjälp, får utfärdas.

Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för tomater och citroner som fastställs för innevarande exportperiod att snart överskridas. Detta överskridande

vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör tomater och citroner som exporterats efter den 17 juli 1998. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportlicensansökningar under system B för tomater och citroner som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 1276/98 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 17 juli 1998 och före den 16 september 1998 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 178, 23.6.1998, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 176, 20.6.1998, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 180, 24.6.1998, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1560/98**av den 17 juli 1998****om fastställande av exportbidrag för nötkött**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2634/97⁽²⁾ särskilt artikel 13 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 13 i förordning (EEG) nr 805/68 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

I förordning (EEG) nr 32/82⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2326/97⁽⁴⁾, förordning (EEG) nr 1964/82⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2469/97⁽⁶⁾, och förordning (EEG) nr 2388/84⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3661/92⁽⁸⁾, fastställs villkoren för beviljande av särskilda exportbidrag på vissa styckningsdelar av nötkött och vissa konserverade nötköttsprodukter.

Tillämpningen av dessa regler och villkor på den förväntade situationen på marknaden för nötkött medför att bidragen bör vara de som anges nedan.

Med hänsyn till den nuvarande situationen på gemenskapens marknad och möjligheterna till avyttring särskilt i vissa tredje länder bör exportbidrag beviljas för dels nötkreatur med en levande vikt om mer än 220 kg och mindre än 300 kg avsedda för slakt, dels vuxna nötkreatur med en levande vikt om minst 300 kg.

Exportbidrag bör beviljas till vissa destinationer av visst färskt eller kylt kött som förtecknas i bilagan och omfattas av KN-nummer 0201, visst fryst kött förtecknat i bilagan

under KN-nummer 0202, visst kött eller vissa slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-nummer 0206 och andra beredningar eller konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-nummer 1602 50 10.

Med hänsyn till den stora variationen av produkter som omfattas av KN-numren 0201 20 90 700 och 0202 20 90 100 vilka används i exportbidragssyfte, bör exportbidrag endast beviljas för styckningsdelar vars vikt av ben inte överskrider en tredjedel av den totala vikten.

Beträffande nötkött, med eller utan ben, saltat eller torkat, existerar det ett traditionellt handelsflöde till Schweiz. För att denna handel skall kunna fortsätta bör exportbidraget fastställas så att det täcker skillnaden mellan priserna på den schweiziska marknaden och exportpriserna i medlemsstaterna. Det finns möjlighet att exportera sådant kött liksom saltat, rökt och torkat kött till vissa länder i Afrika, Främre Orienten och Mellersta Östern. Denna möjlighet bör beaktas och ett exportbidrag fastställas i förhållande till detta.

Beträffande vissa andra styckningsdelar och konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilagan under KN-numren 1602 50 31 till 1602 50 80 kan gemenskapens andel i internationell handel bibehållas genom beviljande av ett exportbidrag motsvarande det som för närvarande beviljas exportörerna.

Beträffande andra nötköttsprodukter behöver ett exportbidrag inte fastställas eftersom gemenskapens andel i internationell handel är obetydlig.

I kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1353/98⁽¹⁰⁾, upprättas exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter. Av hänsyn till tydligheten bör destinationerna preciseras i en särskild bilaga.

I syfte att underlätta tullklareringen vid export för marknadsaktörerna bör exportbidragen för alla frysta styckningsdelar bringas i överensstämmelse med exportbidragen för färska eller kyllda styckningsdelar med undantag för delar från vuxna nötkreatur av hankön.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 356, 31.12.1997, s. 13.

⁽³⁾ EGT L 4, 8.1.1982, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 323, 26.11.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 212, 21.7.1982, s. 48.

⁽⁶⁾ EGT L 341, 12.12.1997, s. 8.

⁽⁷⁾ EGT L 221, 18.8.1984, s. 28.

⁽⁸⁾ EGT L 370, 19.12.1992, s. 16.

⁽⁹⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 184, 27.6.1998, s. 29.

Det har visat sig att det i vissa fall ofta är svårt att fastställa de relevanta kvantiteterna nötkött och annat kött i bearbetade eller konserverade köttprodukter som omfattas av KN-nummer 1602 50. Rena nötköttsprodukter bör därför särskiljas och ett nytt nummer införs för blandningar av kött eller slaktbiprodukter. Kontrollerna av produkter som inte består av köttblandningar eller slaktbiprodukter bör därför intensifieras på så sätt att exportbidrag för dessa produkter endast beviljas om de tillverkas i enlighet med den ordning som fastställs i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 565/80 av den 4 mars 1980 om förskottsbetalning av exportbidrag för jordbruksprodukter⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2026/83⁽²⁾.

Exportbidrag för hondjur bör variera i förhållande till djurens ålder för att undvika oegentligheter vid export av vissa renrasiga avelsdjur.

Det förekommer möjlighet att exportera kvigor till tredje land, förutom de djur som är avsedda för slakterier. För att undvika missbruk bör regler för kontroll fastställas så att det endast rör sig om djur som är yngre än 36 månader.

Trots uppdelningen av Kombinerade nomenklaturen i underavdelningar för sådant bearbetat och konserverat kött, annat än kokt, som omfattas av KN-nummer 1602 50 har det visat sig att det finns möjlighet att från exportbidragsnomenklaturen stryka ett flertal produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 31 och ändra förteckningen över produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 80.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag i enlighet med artikel 13 i förordning (EEG) nr 805/68 beviljas och storleken av dessa bidrag fastställs i bilaga I till denna förordning.

2. Destinationerna är preciserade i bilaga II till denna förordning.

Artikel 2

För att bidrag skall beviljas för varor med produktnummer 0102 90 59 9000 i exportbidragsnomenklaturen för export till tredje land som ligger i zon 10, som förtecknas i bilaga II till denna förordning, skall det vid fullgörandet av tullformalitetserna läggas fram ett veterinärintyg undertecknat av en legitimerad veterinär, i original med en kopia. Intyget skall visa att det verkligen rör sig om kvigor som är yngre än 36 månader. Originallet skall återställas till exportören och kopian, vars överensstämmelse med originalet skall kontrolleras av tullmyndigheterna, skall bifogas begäran om utbetalning av exportbidrag.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 18 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 199, 22.7.1983, s. 12.

BILAGA I

till kommissionens förordning av den 17 april 1998 om fastställande av exportbidrag för nötkött

(ecu/100 kg)			(ecu/100 kg)		
Produktnummer	Destination	Bidrag (7)	Produktnummer	Destination	Bidrag (7)
		— Levande vikt —			— Nettovikt —
0102 10 10 9120	01	58,50	0201 20 20 9120	02	47,00
0102 10 10 9130	02	22,50		03	32,50
	03	15,50		04	16,50
	04	8,00	0201 20 30 9110 (1)	02	80,50
0102 10 30 9120	01	58,50		03	55,50
0102 10 30 9130	02	22,50		04	27,00
	03	15,50	0201 20 30 9120	02	34,00
	04	8,00		03	24,00
0102 10 90 9120	01	58,50		04	12,00
0102 90 41 9100	02	52,00	0201 20 50 9110 (1)	02	140,00
0102 90 51 9000	02	22,50		03	93,50
	03	15,50		04	46,50
	04	8,00	0201 20 50 9120	02	60,00
0102 90 59 9000	02	22,50		03	41,50
	03	15,50		04	20,50
	04	8,00	0201 20 50 9130 (1)	02	80,50
	10	52,00 (9)		03	55,50
0102 90 61 9000	02	22,50		04	27,00
	03	15,50	0201 20 50 9140	02	34,00
	04	8,00		03	24,00
0102 90 69 9000	02	22,50		04	12,00
	03	15,50	0201 20 90 9700	02	34,00
	04	8,00		03	24,00
0102 90 71 9000	02	52,00		04	12,00
	03	34,00	0201 30 00 9050	05 (4)	49,00
	04	17,00		07 (4a)	49,00
0102 90 79 9000	02	52,00	0201 30 00 9100 (2)	02	195,00
	03	34,00		03	134,00
	04	17,00		04	67,00
		— Nettovikt —		06	172,00
0201 10 00 9110 (1)	02	80,50	0201 30 00 9120 (2)	08	91,00
	03	55,50		09	85,00
	04	27,00		03	62,50
0201 10 00 9120	02	34,00		04	31,50
	03	24,00		06	80,50
	04	12,00	0201 30 00 9150 (6)	08	23,50
0201 10 00 9130 (1)	02	110,50		09	21,50
	03	74,00		03	18,50
	04	37,50		04	9,50
0201 10 00 9140	02	47,00		06	21,00
	03	32,50	0201 30 00 9190 (6)	02	47,00
	04	16,50		03	31,00
0201 20 20 9110 (1)	02	110,50		04	15,00
	03	74,00		06	38,00
	04	37,50			

<i>(ecu/100 kg)</i>			<i>(ecu/100 kg)</i>		
Produktnummer	Destination	Bidrag (7)	Produktnummer	Destination	Bidrag (7)
		— Nettovikt —			— Nettovikt —
0202 10 00 9100	02	34,00	1602 50 10 9120	02	54,50 ⁽⁸⁾
	03	24,00		03	43,50 ⁽⁸⁾
	04	12,00		04	43,50 ⁽⁸⁾
0202 10 00 9900	02	47,00	1602 50 10 9140	02	48,50 ⁽⁸⁾
	03	32,50		03	38,50 ⁽⁸⁾
	04	16,50		04	38,50 ⁽⁸⁾
0202 20 10 9000	02	47,00	1602 50 10 9160	02	38,50 ⁽⁸⁾
	03	32,50		03	31,00 ⁽⁸⁾
	04	16,50		04	31,00 ⁽⁸⁾
0202 20 30 9000	02	34,00	1602 50 10 9170	02	26,00 ⁽⁸⁾
	03	24,00		03	20,50 ⁽⁸⁾
	04	12,00		04	20,50 ⁽⁸⁾
0202 20 50 9100	02	60,00	1602 50 10 9190	02	26,00
	03	41,50		03	20,50
	04	20,50		04	20,50
0202 20 50 9900	02	34,00	1602 50 10 9240	02	—
	03	24,00		03	—
	04	12,00		04	—
0202 20 90 9100	02	34,00	1602 50 10 9260	02	—
	03	24,00		03	—
	04	12,00		04	—
0202 30 90 9100	05 ⁽⁴⁾	49,00	1602 50 10 9280	02	—
	07 ^(4a)	49,00		03	—
				04	—
0202 30 90 9400 ⁽⁶⁾	08	23,50	1602 50 31 9125	01	92,50 ⁽⁵⁾
	09	21,50	1602 50 31 9135	01	35,00 ⁽⁸⁾
	03	18,50	1602 50 31 9195	01	17,00
	04	9,50	1602 50 31 9325	01	82,50 ⁽⁵⁾
	06	21,00	1602 50 31 9335	01	31,00 ⁽⁸⁾
0202 30 90 9500 ⁽⁶⁾	02	47,00	1602 50 31 9395	01	17,00
	03	31,00	1602 50 39 9125	01	92,50 ⁽⁵⁾
	04	15,00	1602 50 39 9135	01	35,00 ⁽⁸⁾
	06	38,00	1602 50 39 9195	01	17,00
0206 10 95 9000	02	47,00	1602 50 39 9325	01	82,50 ⁽⁵⁾
	03	31,00	1602 50 39 9335	01	31,00 ⁽⁸⁾
	04	15,00	1602 50 39 9395	01	17,00
	06	38,00	1602 50 39 9425	01	35,00 ⁽⁵⁾
0206 29 91 9000	02	47,00	1602 50 39 9435	01	20,50 ⁽⁸⁾
	03	31,00	1602 50 39 9495	01	15,00
	04	15,00	1602 50 39 9505	01	15,00
	06	38,00	1602 50 39 9525	01	35,00 ⁽⁵⁾
0210 20 90 9100	02	39,50	1602 50 39 9535	01	20,50 ⁽⁸⁾
	04	23,50	1602 50 39 9595	01	15,00
0210 20 90 9300	02	49,00			
0210 20 90 9500 ⁽³⁾	02	49,00			

<i>(ecu/100 kg)</i>			<i>(ecu/100 kg)</i>		
Produktnummer	Destination	Bidrag (7)	Produktnummer	Destination	Bidrag (7)
		— Nettovikt —			— Nettovikt —
1602 50 39 9615	01	15,00	1602 50 80 9495	01	15,00
1602 50 39 9625	01	7,00	1602 50 80 9505	01	15,00
1602 50 39 9705	01	—	1602 50 80 9515	01	7,00
1602 50 39 9805	01	—	1602 50 80 9535	01	20,50 ⁽⁸⁾
1602 50 39 9905	01	—	1602 50 80 9595	01	15,00
1602 50 80 9135	01	31,00 ⁽⁸⁾	1602 50 80 9615	01	15,00
1602 50 80 9195	01	15,00	1602 50 80 9625	01	7,00
1602 50 80 9335	01	28,00 ⁽⁸⁾	1602 50 80 9705	01	—
1602 50 80 9395	01	15,00	1602 50 80 9805	01	—
1602 50 80 9435	01	20,50 ⁽⁸⁾	1602 50 80 9905	01	—

(1) För tillämpning av undernummer erfordras att det certifikat som anges i bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 32/82 framläggs.

(2) För tillämpning av undernummer erfordras att villkoret i den ändrade förordningen (EEG) nr 1964/82 är uppfyllt.

(3) Exportbidraget för nötkött i saltlake beviljas för nettovikten, efter det att vikten på saltlaken dragits av.

(4) I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2973/79 (EGT L 336, 29.12.1979, s. 44).

(4a) I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EG) nr 2051/96 (EGT L 274, 26.10.1996, s. 18).

(5) EGT L 221, 19.8.1984, s. 28.

(6) Innehållet av magert nötkött utan fett fastställs i enlighet med förfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT L 210, 1.8.1986, s. 39).

(7) I artikel 13.10 i den ändrade förordningen (EEG) nr 805/68 fastställs att exportbidrag inte skall beviljas för produkter som importeras från tredje land och åter exporteras till tredje land.

(8) Exportbidraget beviljas endast för produkter som framställts i enlighet med förfarandet i artikel 4 i rådets ändrade förordning (EEG) nr 565/80.

(9) Beviljande av exportbidrag sker under förutsättning att villkoren i artikel 2 i denna förordning uppfylls.

Obs! De beskrivningar som svarar mot produktnumren och fotnoterna är fastställda i den ändrade förordningen (EEG) nr 3846/87.

BILAGA II

Zon 01: alla tredje länder

Zon 02: zon 08–09

Zon 03	Zon 05	Zon 09
022 Ceuta och Melilla	400 USA	224 Sudan
024 Island	Zon 06	228 Mauretanien
028 Norge		232 Mali
041 Färöarna		236 Burkina Faso
043 Andorra		240 Niger
044 Gibraltar	809 Nya Kaledonien	244 Tchad
045 Vatikanstaten	822 Franska Polynesien	247 Kap Verde
053 Estland	Zon 07	248 Senegal
054 Lettland		252 Gambia
055 Litauen		257 Guinea-Bissau
060 Polen		260 Guinea
061 Tjeckien	404 Canada	264 Sierra Leone
063 Slovakien	Zone 08	268 Liberia
064 Ungern		272 Elfenbenskusten
066 Rumänien		276 Ghana
068 Bulgarien		280 Togo
070 Albanien	046 Malta	284 Benin
091 Slovenien	052 Turkiet	288 Nigeria
092 Kroatien	072 Ukraina	302 Kamerun
093 Bosnien-Hercegovina	073 Vitryssland	306 Centralafrikanska republiken
094 Jugoslavien	074 Moldova	310 Ekvatorialguinea
096 Före detta jugoslaviska republiken	075 Ryssland	311 São Tomé och Principe
Makedonien	076 Georgien	314 Gabon
109 Kommunerna Livigno och	077 Armenien	318 Kongo (republiken)
Campione d'Italia, Helgoland	078 Azerbajdzjan	322 Kongo (demokratiska republiken)
406 Grönland	079 Kazakstan	324 Rwanda
600 Cypern	080 Turkmenistan	328 Burundi
662 Pakistan	081 Uzbekistan	329 St. Helena och tillhörande områden
669 Sri Lanka	082 Tadzjikistan	330 Angola
676 Myanmar (Burma)	083 Kirgisistan	334 Etiopien
680 Thailand	204 Marocko	336 Eritrea
690 Vietnam	208 Algeriet	338 Djibouti
700 Indonesien	212 Tunisien	342 Somalia
708 Filippinerna	216 Libyen	350 Uganda
724 Nordkorea	220 Egypten	352 Tanzania
950 Proviantering och bunkring	604 Libanon	355 Seychellerna och tillhörande områden
(destinationer som avses i artikel	608 Syrien	357 Brittiska områden i Indiska Oceanen
34 i kommissionens förordning	612 Irak	366 Mocambique
(EEG) nr 3665/87 med ändringar)	616 Iran	373 Mauritius
	624 Israel	375 Komorerna
	625 Västbanken och Gazaremsan	377 Mayotte
	628 Jordanien	378 Zambia
	632 Saudiarabien	386 Malawi
	636 Kuwait	388 Sydafrika
	640 Bahrein	395 Lesotho
	644 Qatar	
	647 Förenade Arabemiraten	
	649 Oman	
	653 Yemen	
	720 Kina	
	740 Hongkong	

OBS: Länderna definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 13 juli 1998

om finansieringen av de fasta kostnaderna för systemet för förvaltning av tekniskt bistånd till förmån för AVS-länderna och de utomeuropeiska länderna och territorierna

(98/461/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fjärde AVS-EG-konventionen, undertecknad i Lomé den 15 december 1989 och ändrad genom det avtal som undertecknades i Mauritius den 4 november 1995,

med beaktande av rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾,

med beaktande av den interna överenskommelsen om finansiering och förvaltning av gemenskapsstödet inom ramen för det andra finansprotokollet till fjärde AVS-EG-konventionen, nedan kallad "den interna överenskommelsen", särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

De fasta kostnaderna för det system som ersätter Europeiska sammanslutningen för samarbete med avseende på förvaltningen av det tekniska bistånd som ställs till AVS-ländernas och de utomeuropeiska ländernas och territoriernas förfogande bör täckas för en period av fyra år.

För att täcka dessa fasta kostnader kan de ränteintäkter på insatta medel som avses i artikel 9.2 i den interna överenskommelsen användas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ett belopp på 5,5 miljoner ecu skall tas från ränteintäkterna på de insatta medel hos de utbetalade i Europa som avses i artikel 319.4 i AVS-EG-konventionen för att finansiera de fasta kostnaderna för det system som ersätter Europeiska sammanslutningen för samarbete med avseende på förvaltningen av det tekniska bistånd som ställs till AVS-ländernas och de utomeuropeiska ländernas och territoriernas förfogande.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 13 juli 1998.

På rådets vägnar

W. SCHÜSSEL

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 263, 19.9.1991, s. 1. Beslutet senast ändrat genom beslut 97/803/EG (EGT L 329, 29.11.1997, s. 50).

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 juli 1998

om avslutande av antidumpningsförfarandet beträffande import till gemenskapen av tioureadioxid med ursprung i Kina

[delgivet med nr K(1998) 2081]

(98/462/EG)

EUROPEISKA UNIONENS KOMMISSION HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 ⁽¹⁾ om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, senast ändrad genom förordning (EG) nnr 905/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Den 10 september 1997 mottog kommissionen ett klagomål i vilket det hävdas att skadevällande dumpning av import till gemenskapen av tioureadioxid med ursprung i Kina äger rum.
- (2) Klagomålet ingavs av European Chemical Industry Council (Cefic) för Degussa AG som är den enda producenten av tioureadioxid i gemenskapen.
- (3) Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av den berörda importen och väsentlig skada till följd av denna, vilket ansågs vara tillräckligt för att motivera att ett antidumpningsförfarande inleddes.
- (4) Efter samråd meddelade kommissionen därför i ett tillkännagivande som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till gemenskapen av tioureadioxid med

ursprung i Kina, vilken för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2930 90 70.

- (5) Kommissionen underrättade officiellt de exportörer och importörer som man visste var berörda, företrädarna för exportlandet och den klagande gemenskapsproducenten. Berörda parter gavs möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda inom den tidsfrist som fastställs i tillkännagivandet om inledande.

B. ÅTERTAGANDE AV KLAGOMÅLET OCH AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET

- (6) Genom ett brev till kommissionen av den 6 april 1998 återtog Cefic formellt sitt klagomål beträffande import till gemenskapen av tioureadioxid med ursprung i Kina och angav som skäl att gemenskapsindustrins situation hade förändrats efter det att klagomålet lämnats in. Den klagande hävdade särskilt att situationen för den enda gemenskapsproducenten hade förändrats under loppet av undersökningen varvid verkningarna av den påstådda dumpningen hade mildrats.
- (7) Om klagomålet återkallas kan, i enlighet med artikel 9.1 i rådets förordning (EG) nr 384/96, förfarandet avslutas med mindre ett sådant avslutande skulle strida mot gemenskapens intresse. Enligt kommissionen har det i den nuvarande undersökningen inte framkommit några aspekter beträffande gemenskapens intresse som skulle tala mot att förfarandet avslutas.
- (8) De berörda parterna underrättades således om kommissionens avsikt att avsluta förfarandet och gavs möjlighet att lämna synpunkter. Inga synpunkter mottogs som tyder på att avslutandet inte skulle vara i gemenskapens intresse.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 128, 30.4.1998, s. 18.

⁽³⁾ EGT C 323, 24.10.1997, s. 2.

- (9) Kommissionen har därför dragit slutsatsen att antidumpningsförfarandet beträffande import till gemenskapen av tioureadioxid med ursprung i Kina under dessa omständigheter bör avslutas utan att åtgärder införs.
- närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2930 90 70, skall avslutas.

Utfärdat i Bryssel den 17 juli 1998.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Antidumpningsförfarandet beträffande import till gemenskapen av tioureadioxid med ursprung i Kina, vilken för

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1235/98 av den 15 juni 1998 om ändring av förordning (EEG) nr 3567/92 med avseende på detaljerade föreskrifter för användning och överlåtelse av rättigheter inom sektorn för får- och getkött.

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 170 av den 16 juni 1998)

På sidan 4, artikel 1, punkt 3 första stycket, skall det

i stället för: "... 70 %. De skall underrätta kommissionen om detta."

vara: "... 70 %."
